

Energiklagenævnet

Årsberetning 2008

Juni 2009

INDHOLD

FORORD	2
ENERGIKLAGENÆVNET	3
NÆVNSMEDLEMMER	4
SEKRETARIATET	6
ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE	7
AFGØRELSE TRUFFET EFTER LOV OM VARMEFORSYNING	9
<i>Projektforslag</i>	9
<i>Tilslutningspligt</i>	10
<i>Forrentning af indskudskapital</i>	12
<i>Prislofter for 2008</i>	14
<i>Kompetencedeling mellem Energitilsynet og tilsynets sekretariat</i>	14
AFGØRELSE TRUFFET EFTER LOV OM ELFORSYNING	16
<i>Forsyningspligtpriser</i>	16
<i>Tilladelser til etablering af elproduktionsanlæg</i>	16
<i>Effektiviseringskrav</i>	17
<i>Indtægtsrammer</i>	18
<i>Rådighedsbeløb</i>	19
<i>Prisregulering</i>	21
AFGØRELSE TRUFFET EFTER LOV OM NATURGASFORSYNING	23
<i>Distributionstariffer</i>	23
<i>Forrentning af indskudskapital</i>	24
<i>Afskrivning på goodwill</i>	24
<i>Effektiviseringskrav og indtægtsrammer</i>	25
AFGØRELSE TRUFFET EFTER LOV OM ENERGIBESPARELSER I BYGNINGER	26
AFGØRELSE TRUFFET EFTER OFFSHORESikkerhedsloven	28
AFGØRELSE TRUFFET EFTER EUDP-LOVEN	29
ØVRIGE AFGØRELSE	30
<i>Klageberettigelse</i>	30
<i>Afgørelsesbegrebet</i>	32
<i>Klagefrist</i>	33
<i>Afvisning af klage på andet grundlag</i>	35
<i>Manglende partshøring</i>	36
<i>Opsættende virkning</i>	37
<i>Energitilsynets pligt til at behandle klager</i>	38
RETSSAGER	39
SAGSBEHANDLINGSTIDER	43
ENERGIKLAGENÆVNETS HJEMMESIDE	47
ENERGIFORBRUG OG ENERGIBESPARELSER	48
FORVENTNINGER TIL 2009	49

Forord

Energiklagenævnet er et uafhængigt klagenævn på Klima- og Energi-ministerens ministerområde.

Energiklagenævnet blev oprettet i 1995 ved lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Loven trådte i kraft den 1. januar 1996.

Energiklagenævnets sagsområde er senere udvidet væsentligt, og nævnet er i dag sidste administrative klageinstans for myndighedsafgørelser på 14 lov-områder inden for energiområdet. Størstedelen af de klager, som Energikla-genævnet modtager, indgives efter varmemforsyningsloven og elforsynings-loven.

Energiklagenævnet udgiver herved sin anden årsberetning. Beretningen be-skriver Energiklagenævnets virksomhed og omtaler herunder visse af næv-nets afgørelser i sager, der er afsluttet i 2008.

Energiklagenævnet ser frem til et fortsat godt samarbejde med aktørerne på energiområdet.

Juni 2009

Poul K. Egan
Nævnshformand

Henrik Chieu
Sekretariatschef

Energiklagenævnet

Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser inden for energiområdet truffet af Energitilsynet, Energistyrelsen og kommunerne.

Nævnet består af en nævnsformand, en næstformand og en række sagkyndige medlemmer. Medlemmerne beskikkes af ministeren for en 4-årig periode med mulighed for genbeskikkelse. Medlemmerne repræsenterer et alsidigt kendskab til energimæssige forhold samt juridisk, økonomisk og teknisk sagkundskab.

Energiklagenævnets sammensætning og antal af deltagende medlemmer ved nævnets møder fastsættes af sekretariatschefen efter delegation fra nævnsformanden. Afhængig af sagernes karakter sammensættes nævnet med tre, fem eller syv medlemmer.

I 2008 afholdt Energiklagenævnet 16 nævnsmøder.

I visse typer af sager er nævnsformanden bemyndiget til at træffe afgørelse på nævnets vegne. Bestemmelser herom er fastsat i Energiklagenævnets forretningsorden eller ved formandsbemyndigelse (delegation).

Rammerne for Energiklagenævnets virksomhed er beskrevet i lovgivningen og i nævnets forretningsorden.

Energiklagenævnet og sekretariatet har kontor i København:

Postadresse:

Frederiksborggade 15

1360 København K

Telefon: 33 95 57 85

Fax: 33 95 57 99

Hjemmeside: www.ekn.dk

E-mail: ekn@ekn.dk

Besøgsadresse:

Linnésgade 18, 3. sal

1361 København K

Kontortider:

Mandag-torsdag: 9-16

Fredag: 9-15

CVR-nr.: 31 41 21 96

EAN-lokationsnr.: 5798000020023

Klage skal indgives skriftligt og kan fremsendes til Energiklagenævnet både pr. post, e-mail og fax samt ved personlig indlevering.

Nævnsmedlemmer

Pr. 23. juni 2009:

Nævnshovedmand:

Dommer Poul K. Egan

Næstformand:

Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen

Sagkyndige medlemmer repræsenterende alsidigt kendskab til energi- mæssige forhold samt juridisk, økonomisk og teknisk kundskab

Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen

Professor, dr.jur. Jens Fejø (beskikkelse udløbet den 17. november 2008)

Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Lov om varmforsyning

Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Direktør Per Søndergaard

Professor, cand.jur. & Ph.D Birgitte Egelund Olsen

Forsyningsdirektør, akademiingeniør Astrid Birnbaum

Lov om elforsyning

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Konsulent, civilingeniør Knut Berge

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Lov om naturgasforsyning

Civilingeniør Jens Packness

Sektionsdirektør Bente Østerbye

Lov om CO₂-kvoter

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Lov om fremme af besparelser i energiforbruget

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Adm. direktør Søren Stjernqvist

Adm. direktør, cand.jur. Jørn Vibe Andreasen

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger

Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen

Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen

Chef for forretningsudvikling, ingeniør Bjarne Spiegelhauer

Lov om kontinentalsoklen

Advokat Håkun Djurhuus

Lov om anvendelse af Danmarks undergrund

Advokat Håkun Djurhuus

Lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug

Erhvervsmiljøchef Anette Christiansen

Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter

Sektionsdirektør Bente Østerbye

Akademiingeniør Elsebeth Bie Tüxen

Advokat Majbritt Perotti

Miljøsekretær Jørgen Moltzen

Lov om fremme af vedvarende energi

Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Konsulent, civilingeniør Knut Berge

Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Lov om et energiteknologisk udviklings- og demonstrationsprogram

Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen

Professor, cand.merc.jur. & Ph.D. Ulla Neergaard

Lektor, cand.jur. & Ph.D. Michael Gøtze

Lov om kommunal fjernkøling

Professor, cand.jur. & Ph.D Birgitte Egelund Olsen

Forsyningsdirektør, akademiingeniør Astrid Birnbaum

Lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter

Chefkonsulent, civilingeniør Annette Gydesen

Civilingeniør, fagchef Astrid Espenhain

Sekretariatet

Energiklagenævnets sekretariat ledes af en sekretariatschef. Sekretariatet bistår nævnet med forberedelse af sagerne og udførelse af nævnets beslutninger.

Pr. 1. januar 2009 bestod sekretariatet af følgende medarbejdere:

Sekretariatschef, cand.jur. Henrik Chieu.
Specialkonsulent, cand.jur. Ulla Østergaard Johnsen
Fuldmægtig, cand.jur. Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur. Tina Maria Alander Lindfors
Fuldmægtig, cand.jur. Susanne Nystrup Kirk
Nævnssekretær, kontorfuldmægtig Solveig Myrvig
Studertermedhjælp, stud.scient.anth. Lise Ryborg
Studertermedhjælp, stud.scient.anth., Helle Boje (barselsorlov)

Energiklagenævnets formand, enkelte nævnsmedlemmer, sekretariatschefen samt visse øvrige medarbejdere i nævnssekretariatet deltager lejlighedsvist i forskellige faglige arrangementer og lignende inden for energiområdet. Det kan bl.a. dreje sig om arrangementer afholdt af Den Danske Energiretsforening og Dansk Energiøkonomisk Selskab eller som gæster ved Dansk Energis og Dansk Fjernvarmes årsmøder.

Energiklagenævnets afgørelser

Energiklagenævnet behandler klager over myndighedsafgørelser truffet efter følgende love, som i 2008 var omfattet af nævnets kompetence:

- Lov om varmforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer).
- Lov om elforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006 med senere ændringer).
- Lov om naturgasforsyning (Lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006 med senere ændringer).
- Lov om CO₂-kvoter (Lovbekendtgørelse nr. 348 af 9. maj 2008).
- Lov om fremme af besparelser i energiforbruget (Lov nr. 450 af 31. maj 2000).
- Lov om fremme af energibesparelser i bygninger (Lov nr. 585 af 24. juni 2005 med senere ændringer).
- Lov om kontinentalsoklen (Lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med senere ændringer).
- Lov om anvendelse af Danmarks undergrund (Lovbekendtgørelse nr. 889 af 4. juli 2007).
- Lov om statstilskud til dækning af visse udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997 med senere ændringer).
- Lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (Lov nr. 1424 af 21. december 2005 med senere ændringer).
- Lov om et Energipolitisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (Lov nr. 555 af 6. juni 2007).
- Lov om kommunal fjernkøling (Lov nr. 465 af 17. juni 2008).
- Lov om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (Lov nr. 308 af 30. april 2008).

Klagefristen og eventuelle begrænsninger i klageadgangen til Energiklagenævnet fremgår af de enkelte love.

Energiklagenævnet kan i henhold til visse love opkræve gebyr for klagesagsbehandlingen. For de lovområder, hvor der i praksis er flest klager, er der dog ikke gebyrer. Det drejer sig f.eks. om klager i henhold til varmforsyningsloven og elforsyningsloven.

Energiklagenævnet er sidste administrative klageinstans på energiområdet, og nævnets afgørelser kan derfor ikke indbringes for andre administrative myndigheder. Energiklagenævnets afgørelser kan i stedet indbringes for domstolene. Efter visse love gælder en frist på 6 måneder for at indbringe Energiklagenævnets afgørelser for domstolene. Fristen løber fra afgørelsen er meddelt sagens parter. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Et udvalg af de afgørelser, som Energiklagenævnet har truffet i 2008, og som skønnes at have interesse for en bredere kreds end alene sagens parter, omtales i det følgende.

Afgørelser truffet efter lov om varmforsyning

Det lovområde, som Energiklagenævnet behandler flest sager efter, er varmforsyningsloven og regler udstedt i medfør af denne lov. I 2008 traf Energiklagenævnet bl.a. følgende afgørelser:

Projektforslag

Udarbejdelse og godkendelse af projektforslag om f.eks. ændring i brændselsvalg og opførelse af kollektive varmforsyningsanlæg m.v. er reguleret i projektbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005). Energiklagenævnet tager i sager vedrørende klager over projektforslag bl.a. stilling til, hvorvidt projektbekendtgørelsens regler og betingelser er opfyldte.

Projektforslag om biomassebaseret kedelanlæg. Begreberne "overskudsvarme" og "fremtidigt øget varmebehov"

Nyborg Kommune havde godkendt et projektforslag for Ullerslev Fjernvarmecentral, som indebar, at en del af den naturgasbaserede varme på fjernvarmecentralen blev erstattet af biomassebaseret varme. Kommunens godkendelse af projektforslaget var bl.a. baseret på udnyttelse af industriel overskudsvarme. Energiklagenævnet fandt, at den i projektforslaget beskrevne biomasseproducerede varme ikke kunne betegnes som overskudsvarme, idet varmen skulle produceres på en til lejligheden opført kedel, hvor virksomhedens trærestprodukter skulle afbrændes. Projektforslaget kunne derfor ikke umiddelbart godkendes, men skulle vurderes i forhold til projektbekendtgørelsens bestemmelser om brændselsvalg. Energiklagenævnet fandt – under henvisning til det i projektforslaget beskrevne – ikke, at der var dokumentation for, at etableringen af en varmeproducerende enhed baseret på biomasse var nødvendiggjort af et fremtidigt øget varmebehov. Energiklagenævnet fandt derfor, at projektforslaget ikke opfyldte betingelserne i projektbekendtgørelsens § 15, stk. 4, og ophævede på denne baggrund kommunens godkendelse af projektforslaget. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-9*).

Projektforslag om fjernvarmforsyning af en enkelt virksomhed. Områdeafgrænsning

Mariagerfjord Kommune godkendte ved afgørelse af 27. februar 2008 et projektforslag fra Hobro Varmeværk a.m.b.a. om fjernvarmforsyning af virksomheden BM Byggeindustri A/S. Virksomheden var beliggende i et område udlagt til naturgasforsyning. På baggrund af Energistyrelsens vejledning til projektbekendtgørelsen foreslog kommunen ved fremsendelse af sagen til Energiklagenævnet, at afgørelsen af 27. februar 2008 blev trukket tilbage, idet forsyningen af virksomheden kunne klares ved etablering af en stikledning. Virksomheden og varmekædet kunne herefter aftale et forsyningsforhold. Energiklagenævnet fastslog, at etableringen af fjernvarmforsyning af virksomheden krævede udarbejdelse af et projektforslag, idet fjernvarmforsyningen ville medføre en ændring af områdeafgrænsningen

mellem naturgas og fjernvarme. Energiklagenævnet fastslog endvidere, at det i sagen udarbejdede projektforslag ikke overholdt reglerne i projektbekendtgørelsen. Energiklagenævnet ophævede på denne baggrund Mariagerfjord Kommunes afgørelse. Energiklagenævnets afgørelse var bl.a. begrundet i, at projektet havde tæt sammenhæng med opførelsen af kedelen, der skulle levere fjernvarmen til virksomheden – og som skulle opføres i et område udlagt til naturgasforsyning – samt at de nødvendige samfundsøkonomiske beregninger ikke var udarbejdet. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-10*).

Projektforslag om ny spids- og reservelastcentral

Præstø Fjernvarme A.m.b.a. ønskede at opføre en ny spids- og reservelastcentral i Præstø. Formålet hermed var, at anlægget skulle fungere som alternativt produktionsanlæg og derved danne grundlag for fastsættelsen af den pris, som Præstø Fjernvarme A.m.b.a. betalte for den eksterne varmeleverance fra E.ON's kraftvarmeværk. Energiklagenævnet fandt, at spids- og reservelastanlægget, ud fra det i projektforslaget oplyste, ikke havde karakter af et spids- og reservelastanlægget, idet anlæggets formål var at danne grundlag for fastsættelsen af substitutionsprisen. Projektforslaget kunne således ikke godkendes efter projektbekendtgørelsens § 12. Nævnet stadfæstede herved Vordingborg Kommunes afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-6*).

Dispensation til opførelse af biomassefyret kedel

Tønder Kommune ønskede at få dispensation fra projektbekendtgørelsens § 15, stk. 2, vedrørende brændselsvalg til opførelse af en biomassefyret kedelcentral i et område, der forsynedes af et eksisterende decentralt naturgasfyret kraftvarmeanlæg. Energiklagenævnet fandt efter en konkret vurdering, at der ikke forelå særlige omstændigheder i henhold til projektbekendtgørelsens § 28, der kunne begrunde en dispensation fra projektbekendtgørelsens forudsætninger. Energiklagenævnet lagde vægt på, at projektforslaget ikke kunne anses for at være et samfundsøkonomisk fordelagtigt tiltag. Dette var ikke i sig selv til hinder for, at der kunne gives dispensation i henhold til projektbekendtgørelsens § 28. Energiklagenævnet fandt imidlertid, at projektforslaget ikke i særlig grad tilgodeså de øvrige forhold i varmforsyningslovens formålsbestemmelse – miljøvenlig energi eller samproduktion af el og varme. Samtidig fandt Energiklagenævnet, at de hensyn, der af Tønder Kommune var angivet som bærende hensyn bag projektforslaget (forsyningsikkerhed og brugerøkonomi), i det konkrete tilfælde ikke kunne anses for så tungtvejende hensyn, at de kunne tillægges afgørende betydning. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-1*).

Tilslutningspligt

Projekter for tilslutnings- og forblivelsespligt udarbejdes i henhold til reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg). Energiklagenæv-

net har i et antal sager behandlet klager over afslag på dispensation fra tilslutnings- eller forblivelsespligt.

Manglende udarbejdelse af tilslutningsprojekt og manglende høring af berørte grundejere

Ringkøbing-Skjern Kommune godkendte ved afgørelse af 17. oktober 2007 Troldhede Kraftvarmeverk a.m.b.a.'s anmodning om at pålægge alle nuværende og kommende forbrugere/ejendomme forblivelsespligt inden for selskabets forsyningsområde. 128 berørte grundejere påklagede afgørelsen til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet ophævede Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse, da værket ikke havde udarbejdet et egentligt tilslutningsprojekt, og da kommunen ikke havde sendt værket anmodning om forblivelsespligt i høring hos de berørte grundejere. Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse overholdt således ikke reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-675*).

Utilstrækkelig undersøgelse af klagers forhold og mangelfuld begrundelse

Bornholms Regionskommune meddelte ved afgørelse af 10. december 2007 afslag på klagers ansøgning om dispensation fra tilslutningspligten til RVV a.m.b.a. Kommunen fandt, at der ikke var tale om et særligt tilfælde efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Klager henviste i klagen til Energiklagenævnet til tilslutningsbekendtgørelsens § 15. Energiklagenævnet fandt, at hensynene bag tilslutningsbekendtgørelsens § 15 kunne indgå i kommunens vurdering efter § 17, stk. 1. Kommunen sås ikke at have indhentet oplysninger om, hvorvidt det af klager ønskede anlæg var omfattet af tilslutningsbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2. Energiklagenævnet hjemviste på denne baggrund kommunens afgørelse til fornyet behandling. Endvidere fremgik det ikke af kommunens afgørelse, hvilke hovedhensyn der havde været bestemmende for det af kommunen udøvede skøn, og afgørelsen overholdt således ikke forvaltningslovens regler om begrundelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-593*).

Betingelser for dispensation efter § 17, stk. 1, og utilstrækkelig undersøgelse af klagers forhold

Klager havde indbragt Nykøbing-Rørvig Kommune (nu Odsherred Kommune) afgørelse af 11. december 2006, hvorved kommunen havde givet afslag på dispensation fra tilslutningspligten. Klager havde som begrundelse for ønsket om dispensation anført en vanskelig økonomisk situation og installation af et træpillefyr. Kommunen havde som begrundelse for afslag på dispensation anført, at klager allerede var blevet faktisk tilsluttet fjernvarme, og at der derfor ikke kunne gives dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Energiklagenævnet fandt på baggrund af sagens konkrete omstændigheder, at klager havde indsendt en klage til kommunen ved brev af 14. december 2006, men at kommunen ved en fejl ikke havde registreret klagen og sendt den videre til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet fandt derfor, at klagen var rettidig indgivet. Energiklagenævnet fandt herefter, at det ikke følger af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, at dispensation kun kan gives, hvis faktisk tilslutning endnu ikke har fundet

sted. Kommunens afgørelse hvilede derfor på en fejlagtig opfattelse af retsgrundlaget. Energiklagenævnet fandt endvidere, at kommunen ikke havde indhentet og vurderet de relevante talmæssige oplysninger vedrørende klagers økonomi, ligesom kommunen ikke havde indhentet oplysninger om samt foretaget en vurdering af, om det i sagen omhandlede træpillefyur var et sådant vedvarende energianlæg, som ville kunne medføre dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 2. Energiklagenævnet hjemviste herefter sagen til fornyet behandling i kommunen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-7*).

Mangelfuld begrundelse

Vesthimmerland Kommune havde godkendt et projektforslag for tilslutnings- og forblivelsespligt til Løgstør Fjernvarmeværk A.m.b.a. Klager var af den opfattelse, at projektforslaget bl.a. ikke levede op til projektbekendtgørelsens regler for så vidt angik de økonomiske konsekvenser for forbrugerne. Energiklagenævnet hjemviste kommunens afgørelse til fornyet behandling, idet den ikke opfyldte forvaltningslovens §§ 22 og 24. Kommunens afgørelse indeholdt således ikke en henvisning til de retsregler, som afgørelsen var truffet i henhold til. Kommunen havde endvidere ikke angivet de hovedhensyn, der lå til grund for godkendelsen, herunder hvad der var blevet lagt vægt på i forbindelse med godkendelsen. Energiklagenævnet bemærkede hertil, at det ikke var tilstrækkeligt, at den berørte grundejer havde kendskab til de faktuelle oplysninger, der indgik i sagen, f.eks. ved at projektforslaget og andre faktuelle oplysninger var sendt i høring, eller at den pågældende på anden måde efterfølgende var blevet bekendt med sådanne oplysninger. Det skulle fremgå af selve afgørelsen, hvilke hovedhensyn der lå til grund for afgørelsen, og hermed hvad kommunen var endt med at lægge vægt på ved den endelige beslutning om tilslutnings- og forblivelsespligt. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-19*).

Forrentning af indskudskapital

Ifølge varmforsyningslovens § 20, stk. 2, kan selskaberne med Energitilsynets tiltræden indregne forrentning af indskudskapital i varmepriserne. Energiklagenævnet har i en sag taget stilling til, hvorvidt en gennem mange år foretaget forrentning kunne anses for tiltrådt af Energitilsynet (tidligere Gas- og Varmeprisudvalget). Energiklagenævnet har ligeledes taget stilling til det nærmere indhold af Energitilsynets indgrebsbeføjelser i varmforsyningslovens § 21, stk. 4, i relation til en sag om indskudskapitalforrentning.

Godkendelse af forrentning af indskudskapital

Energitilsynet havde truffet afgørelse om, at en af Naturgas Fyn I/S anmeldt forrentning af indskudskapitalen på ca. 40 mio. kr., som var blevet tilskrevet indskudskapitalen siden selskabets stiftelse i 1982 og frem til 30. juni 2000, ikke kunne godkendes. Energitilsynet havde henvist til, at selskabet ifølge den dagældende varmforsyningslov skulle have en forudgående tilladelse til at foretage forrentning af indskudskapital, og at selskabet ikke havde søgt om en sådan tilladelse og derfor heller ikke havde fået en egentlig, udtryk-

kelig tilladelse. Energiklagenævnet fandt, at der var hjemmel i den dagældende lovgivning til at foretage forrentning af indskudskapital. Energiklagenævnet fandt endvidere, at Gas- og Varmeprisudvalget (nu Energitilsynet) allerede ved den fælles prisanmeldelse i 1982 havde været vidende om den ønskede forrentning med opgørelse af rentesats. Da udvalget havde angivet, at anmeldelsen var ”behørig”, fandt Energiklagenævnet, at Naturgas Fyn I/S med føje havde kunne få den opfattelse, at også forrentningen af indskudskapitalen var godkendt. Energiklagenævnet lagde endvidere til grund, at Naturgas Fyn I/S årligt i hele perioden havde indsendt regnskaber til Gas- og Varmeprisudvalget, hvoraf fremgik, at der blev indregnet forrentning af indskudskapital i priserne. Dette havde Gas- og Varmeprisudvalget ikke haft bemærkninger til eller reageret overfor. Nævnet fandt herefter og navnlig på baggrund af det forhold, at Gas- og Varmeprisudvalget løbende og igennem en længere periode ved de indsendte årsregnskaber var blevet gjort opmærksom på, at Naturgas Fyn I/S foretog forrentning af indskudskapitalen med en fastsat rentesats, at Naturgas Fyn I/S med føje har kunnet få den opfattelse, at forrentningen af indskudskapital var godkendt. Den af Naturgas Fyn I/S foretagne forrentning af indskudskapitalen måtte herefter anses som godkendt. Energiklagenævnet bemærkede, at det forhold, at der i tiden efter den fælles prisanmeldelse er udsendt en vejledning med henblik på at fastsætte proceduren for en godkendelse af forrentning af indskudskapital, ikke kunne føre til andet resultat. Energiklagenævnet ændrede herefter Energitilsynets afgørelse, således at Naturgas Fyn I/S var berettiget til at foretage den omhandlede forrentning. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-14*).

Ophævelse af pålæg om at tilbageføre ca. 18 mio. kr. til selskabets kunder
Vestegnens Kraftvarmeselskab I/S (VEKS) havde for perioden 1982 – 2004 i overensstemmelse med selskabets vedtægter beregnet en forrentning af indskudskapitalen. Forrentningen var akkumuleret på indskudskapitalen og var ikke blevet udbetalt til selskabets interessenter. Den beregnede forrentning var endvidere ikke blevet indregnet i varmepriserne over for selskabets kunder. Den samlede forrentning for perioden udgjorde ca. 18 mio. kr. Energitilsynet traf den 19. december 2007 afgørelse om, at den foretagne forrentning var i strid med dagældende varmforsyningslovs § 27, stk. 1 (senere § 28, stk. 1, og nu § 20, stk. 2), idet Gas- og Varmeprisudvalget (nu Energitilsynet) ikke havde tiltrådt den foretagne forrentning. Energitilsynet pålagde herefter VEKS – under henvisning til varmforsyningslovens § 21, stk. 4 – at tilbageføre de 18 mio. kr. til selskabets kunder. Energiklagenævnet fandt, at da VEKS’ varmepriser ikke havde været påvirket af den beregnede forrentning, havde varmepriserne – uanset om den beregnede forrentning var berettiget eller ej – ikke som følge heraf været urimelige eller i strid med varmforsyningslovens §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven. Energiklagenævnet fandt følgelig, at varmforsyningslovens § 21, stk. 4, ikke indeholdt hjemmel til meddelelse af Energitilsynets pålæg. Energiklagenævnet ophævede herefter Energitilsynets pålæg. Energiklagenævnet bemærkede herefter, at VEKS ikke var fremkommet med faste eller bestemte angivelser af, hvorledes en fremadrettet indregning af den beregnede indskudskapitalforrentning i selskabets varmepriser skulle

foretages. På den baggrund fandt Energiklagenævnet ikke anledning til på nuværende tidspunkt at tage stilling til spørgsmålet om selve berettigelsen af den beregnede forrentning. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-4*).

Prislofter for 2008

Energitilsynet har siden 2007 udmeldt prislofter for affaldsforbrændingsanlæg i henhold til prisloftsbekendtgørelsens regler. Prisloftet skal afspejle den pris varmekøberne alternativt ville kunne få leveret varme til, hvis varmen ikke blev leveret fra et affaldsforbrændingsanlæg. Prisloftet er baseret på oplysninger som fjernvarmeværker efter anmodning har indberettet til Energitilsynet om værkernes produktionsomkostninger. Energitilsynet beregner prislofterne på baggrund af de indberettede oplysninger og inddeler affaldsforbrændingsanlæggene i følgende kategorier: decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas, decentrale områder, der forsynes med opvarmet vand baseret på andet end naturgas og centrale områder.

Prislofter for affaldsforbrændingsanlæg gældende for 2008

Vejen Kraftvarmeværk A/S var ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2007 blevet indplaceret under prisloftet for affaldsforbrændingsanlæg, der forsynes med opvarmet vand baseret på naturgas. Ved Energitilsynets udmelding af prislofter for 2008 var værkets placering blevet ændret, således at værket nu var placeret under prisloftet for affaldsforbrændingsanlæg, der forsynes med andet end naturgas. Det betød, at værket blev sat betydeligt ned. Energiklagenævnet hjemviste Energitilsynets afgørelse til fornyet behandling. Energiklagenævnet henviste herved til, at Energitilsynet burde have partshørt værket inden, der blev truffet afgørelse, idet de oplysninger, som havde dannet grundlag for Energitilsynets afgørelse om den ændrede placering, var til ugunst for værket og var af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Det kunne endvidere ikke antages, at værket havde været bekendt med, at oplysningerne indgik i Energitilsynets behandling af sagen. Energitilsynets afgørelse opfyldte endvidere ikke forvaltningslovens §§ 22 og 24 og var således bl.a. ikke ledsaget af en begrundelse. Energiklagenævnet fandt endelig, at Energitilsynet ikke havde foretaget en konkret og selvstændig vurdering af sagens forhold. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-587*).

Kompetencedeling mellem Energitilsynet og tilsynets sekretariat

Energiklagenævnet har i en enkelt sag taget stilling til, hvorvidt Energitilsynet i henhold til Energitilsynets forretningsorden kunne delegere afgørelseskompetence til tilsynets sekretariat i en konkret sag.

Uberettiget delegation til Energitilsynets sekretariat

Måbjergværket A/S havde anmodet Energitilsynet om at vurdere, om værket løbende kunne indregne henlæggelser til fremtidig skrotning af værket i de omkostningsbestemte priser for varme og affaldsbehandling. Energitilsynet havde afvist dette, idet tilsynet fandt, at varmforsyningslovens § 20, stk. 1

og 2, ikke indeholdte hjemmel til løbende indregning af skrotningsomkostninger, ligesom tilsynet fandt, at afskrivningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991) ikke indeholdte hjemmel hertil. Afgørelsen var truffet af Energitilsynets sekretariat. Energiklagenævnet konstaterede, at Energitilsynet ikke tidligere havde behandlet det pågældende spørgsmål. Energiklagenævnet fandt som følge heraf, at sagen var af principiel karakter. Energiklagenævnet fandt endvidere, at sagens udfald havde væsentlige økonomiske konsekvenser og ville kunne få betydning også for andre end klager. På denne baggrund fandt Energiklagenævnet, at Energitilsynet i den pågældende sag ikke kunne have delegeret afgørelseskompetencen til Energitilsynets sekretariat. Sagen blev herefter hjemvist med henblik på, at Energitilsynet skulle træffe afgørelse i sagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-501*).

Afgørelser truffet efter lov om elforsyning

Energiklagenævnet behandler endvidere mange sager efter elforsyningsloven og regler udstedt i medfør af denne lov. I 2008 traf Energiklagenævnet blandt andet følgende afgørelser:

Forsyningspligtpriser

Forud for hvert kvartal kontrollerer Energitilsynet de forsyningspligtpriser, som forsyningspligtselskaberne anmelder til Energitilsynet. Såfremt forsyningspligtselskabernes priser ikke overstiger det af Energitilsynet fastlagte prisniveau, godkendes priserne. Er prisen for høj, giver Energitilsynet pålæg om omgående at ændre priserne.

Tilbagekaldelse af begunstigende afgørelser vedrørende forsyningspligtpriser

I forbindelse med godkendelse af anmeldte forsyningspligtpriser for 2. kvartal 2006, havde Energitilsynet begået en regnefejl, som medførte, at alle forsyningspligtselskaber fik godkendt deres priser. Dette blev ved en senere kontrol opdaget, og Energitilsynet traf herefter afgørelse om at tilbagekalde de tidligere truffe afgørelser. Det betød, at 27 forsyningspligtselskaber tilsammen skulle betale 32,4 mio. kr. tilbage til forbrugerne. Energiklagenævnet fandt, at forsyningspligtselskaberne havde haft en berettiget forventning om, at de oprindelige afgørelser om godkendelse af priserne stod ved magt. Det blev endvidere tillagt vægt, at der var forløbet ca. to år siden, at Energitilsynet traf afgørelserne. Energiklagenævnet fandt efter en samlet afvejning af forskellige hensyn og efter en konkret vurdering af de enkelte sager, at hensynet til forbrugerbeskyttelsen, ligesom hensynene til markedspåvirkningen og tillidshensyn til Energitilsynet ikke kunne begrunde tilbagekaldelse af Energitilsynets oprindelige afgørelser overfor nogle af de berørte selskaber. Energiklagenævnet ophævede herefter Energitilsynets afgørelse om tilbagekaldelse af de oprindelige afgørelser. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-240 – 1011-266*).

Tilladelser til etablering af elproduktionsanlæg

Etablering af elproduktionsanlæg på havet (havvindmøller) kræver tilladelse, jf. elforsyningslovens § 16, stk. 1. Energistyrelsens afgørelser om tildeling eller afslag på tildeling af etableringstilladelser efter bestemmelsen kan påklages til Energiklagenævnet.

Tilladelse til havvindmølleparken Rødsand II

Ved afgørelse af 6. maj 2008 meddelte Energistyrelsen E.ON Sverige AB tilladelse til etablering af elproduktionsanlægget Rødsand II med internt ledningsnet. Danmarks Naturfredningsforening påklagede de miljømæssige forhold i afgørelsen til Energiklagenævnet, jf. elforsyningslovens § 89a, stk. 2. Energiklagenævnet stadfæstede ved afgørelse af 20. oktober 2008 Energi-

styrelsens afgørelse. Energiklagenævnet lagde i afgørelsen bl.a. vægt på, at den udarbejdede VVM-vurdering opfyldte de indholdsmæssige krav i elforsyningsloven og bekendtgørelse nr. 815 af 20. august 2000 om vurdering af virkninger på miljøet (VVM) af elproduktionsanlæg på havet, at Energistyrelsen var tillagt et ganske vidt skøn med hensyn til placeringen af havvindmølleparken, samt at Energistyrelsen havde inddraget saglige hensyn ved vurderingen af placeringen af parken og ikke havde inddraget usaglige hensyn. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at havvindmølleparken ikke kunne placeres et andet sted i området, uden at andre hensyn herved blev berørt væsentligt, ligesom en mindre park stadig ville medføre gener uden at have de samme positive effekter som en større park i relation til anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder. Energiklagenævnet noterede sig, for så vidt angik havvindmølleparkens miljøpåvirkning af det omkringliggende område, at det var et vilkår i tilladelsen af 6. maj 2008, at E.ON for egen regning skulle udarbejde og gennemføre et miljøovervågningsprogram, der løbende skulle overvåge om forudsætningerne i den gennemførte VVM-vurdering blev opfyldt. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-5*).

Effektiviseringskrav

Energitilsynet udmelder fra år 2008 og frem årligt individuelle krav til reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer (effektiviseringskrav), jf. elforsyningslovens § 70, stk. 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20. Udmeldingen sker på baggrund af en benchmarking af elnetselskabernes økonomiske effektivitet. Ved benchmarkingen af elnetselskaberne anvender Energitilsynet den såkaldte netvolumenmodel.

Vurdering af netvolumenmodellen

Energitilsynet udmeldte ved afgørelse af 27. september 2007 effektiviseringskrav til elnetselskaber for 2008. Et elnetselskab påklagede Energitilsynets afgørelse til Energiklagenævnet. Sagen drejede sig ved Energiklagenævnet om, hvorvidt det af Energitilsynet udmeldte effektiviseringskrav på 3 pct. og den af Energitilsynet anvendte metode for udregning af kravet var i overensstemmelse med elforsyningslovens § 70, stk. 2 og 3, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 19 og 20. Energitilsynet udmeldte effektiviseringskravene efter en benchmarking af elnetselskaberne. Energitilsynet anvendte netvolumenmodellen til at benchmarke elnetselskaberne. Klager fandt, at netvolumenmodellen gav klager et urimeligt effektiviseringskrav i forhold til en række øvrige selskaber. Klager ønskede på denne baggrund, at Energitilsynets afgørelse blev omgjort, således at der for klager blev udmeldt et etårigt effektiviseringskrav for 2008 på maksimalt 2 pct., således at klager ikke blev mødt med ikke et varigt effektiviseringskrav. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at Energitilsynet var tillagt en vidt skøn ved fastsættelsen af effektiviseringskrav, at den af Energitilsynet valgte metode måtte anses for egnet til vurderingen af elnetselskabernes effektivitet og i øvrigt var baseret på saglige hensyn, samt at der ikke sås at foreligge oplysninger om klagers særlige forhold, herunder om klagers effektiviseringspotentiale, der kunne

føre til, at Energitilsynets skøn i det konkrete tilfælde måtte anses for urimeligt. Energiklagenævnet bemærkede dog, at Energitilsynet ved en revision af grundlaget for benchmarkingen burde overveje den model for fordyrende rammevilkår, som fremgik af en af klager indsendt sagkyndig erklæring, da nævnet ikke fandt at kunne udelukke, at den model ville kunne medføre mere retvisende resultater for virksomhedernes effektiviseringspotentialer. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-538*).

Indtægtsrammer

I henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven) kan Energitilsynet foretage en regulering af net- og transmissionsvirksomheders indtægtsrammer. Energiklagenævnet har på dette område bl.a. taget stilling til, i hvilke tilfælde virksomhedernes indtægtsrammer kan kræves forhøjet.

Forhøjelse på grund af forøgede omkostninger til straksafskrivninger samt demonterings- og renoveringsomkostninger

NV Net klagede over Energitilsynets afgørelse af 29. november 2005. Energitilsynet havde ved afgørelsen givet afslag på forhøjelse af selskabets indtægtsrammer for 2003-2005 som følge af forøgede omkostninger til straksafskrivninger samt demonterings- og renoveringsomkostninger. For så vidt angik årene 2003 og 2004 havde Energitilsynet henvist til, at § 39 i bekendtgørelse nr. 944 af 29. oktober 2001 om indtægtsrammer var blevet ophævet ved ikrafttræden af bekendtgørelse nr. 899 af 30. august 2004, samt at betingelserne for forhøjelse i §§ 4 og 6 i bekendtgørelse nr. 899 af 30. august 2004 ikke var opfyldte. For så vidt angik året 2005 fandt Energitilsynet, at stillingtagen hertil måtte afvente reguleringsregnskabet for 2005. Energiklagenævnet fandt, at der da den tidligere eksisterende hjemmel i § 39 i bekendtgørelse nr. 944 af 29. oktober 2001 til at foretage reguleringer af indtægtsrammerne ikke længere var gældende, og da der ikke fandtes en tilsvarende hjemmel i den nye bekendtgørelse, var hjemlen til at foretage regulering af indtægtsrammerne for 2000 - 2003 og 2004 ikke længere til stede. Betingelserne for regulering af indtægtsrammen for 2004 i §§ 4 og 6 i bekendtgørelse nr. 899 af 30. august 2004 var efter Energiklagenævnets opfattelse ikke opfyldte. Energiklagenævnet bemærkede dog, at der med udstedelsen af indtægtsrammebekendtgørelserne for 2004 og 2005 samt disses overgangsregler synes at være skabt en del problemer og vanskeligheder omkring behandlingen af omkostninger vedrørende årene 2000-2004. Reglerne medførte således, at flere selskaber i visse tilfælde var afskåret fra at få dækning for omkostninger, som selskaberne havde haft en rimelig og berettiget forventning om at kunne indregne i indtægtsrammerne. På trods heraf fandt Energiklagenævnet ikke, at det foreliggende regelgrundlag gav mulighed for at nå til andet resultat. Energiklagenævnet stadfæstede med disse bemærkninger Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-379*).

Forhøjelse på grund af forhøjet forsikringspræmie

Sydøstjyske Net klagede over Energitilsynets afgørelse af 7. februar 2006. Energitilsynet havde ved afgørelsen givet afslag på forhøjelse af selskabets indtægtsramme for 2004 som følge af forøgede omkostninger til forsikring. Energitilsynet havde henvist til, at udgiften til udvidelse af forsikringsdækningen på 399.000 kr. for 2004 ikke opfyldte betingelserne i indtægtsrammebekendtgørelsens § 6, stk. 3. Energitilsynet fandt ikke, at den forøgede udgift skyldtes udefrakommende forhold, idet det var selskabet selv, der havde truffet beslutning om at udvide forsikringsdækningen, ligesom tilsynet ikke fandt, at udgiften havde været uforudsigelig. Energiklagenævnet fandt, at udgiften til udvidelse af forsikringsdækningen kunne henføres til to årsager: 1) klagers beslutning om udvidelse, og 2) en generel prisstigning inden for forsikringsområdet, forårsaget af bl.a. øget terrorrisiko. Det var ikke muligt at vurdere, hvor stor en del af forøgelsen, der kunne henføres til hver enkelt af grundene. Energiklagenævnet fandt endvidere, at klagers beslutning om at udvide forsikringsdækningen var affødt af opsplitningen af elforsyningssektoren og klagers deraf følgende reducerede økonomiske evne. Energiklagenævnet fandt derfor samlet set, at udgiften til udvidelse af forsikringsdækningen var affødt af udefrakommende årsager. Energiklagenævnet fandt imidlertid, at den omhandlede forøgelse af forsikringsdækningen måtte anset for forudset på tidspunktet for offentliggørelse af tariffærerne i september 2003. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-405*).

Rådighedsbeløb

Energitilsynet kan i henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven) i visse tilfælde hæve net- og transmissionsvirksomheders rådighedsbeløb. Energiklagenævnet har på dette område bl.a. taget stilling til, i hvilke tilfælde virksomhedernes rådighedsbeløb kan kræves forhøjet som følge af afskrivning og forrentning af nødvendige nyinvesteringer, jf. indtægtsrammebekendtgørelsens § 13, stk. 1, nr. 1.

Definition af indtægtsrammebekendtgørelsens begreb "nødvendige nyinvesteringer"

Vestjyske Net klagede over Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2007. Vestjyske Net havde i 2005 i samarbejde med den systemansvarlige virksomhed (Energinet.dk) gennemført en række arbejder på en 29,2 km lang 150 kV tostrengt luftledning. Arbejderne omfattede omgalvanisering af masterne, udskiftning af isolatorophæng (dels grundet korrosion, dels for at forlænge krybebrækningsstrækningen), udskiftning af jordtråd samt renovation af fundamentene. Omkostningerne til projektet afholdt af Vestjyske Net beløb sig til 11.003.381 kr. Energitilsynet gav ved afgørelsen af 29. juni 2007 afslag på forhøjelse af Vestjyske Nets rådighedsbeløb, idet tilsynet fandt, at der ikke var tale om nødvendige nyinvesteringer. Energiklagenævnet fandt, at begrebet "nødvendige nyinvesteringer" i indtægtsrammebekendtgørelsens § 13,

stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 13, ikke er begrænset til etablering af ny nødvendig kapacitet eller væsentlige omlægninger af den overordnede netstruktur. Energiklagenævnet fandt dog samtidig, at ikke enhver netinvestering, der gennemføres i samarbejde med den systemansvarlige virksomhed, skal kunne medføre en forhøjelse af rådighedsbeløbet efter indtægtsrammebekendtgørelsens § 13, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 13, litra b. Ordinære vedligeholdelsesudgifter og udgifter, der medgår til den almindelige løbende drift, kan ikke medføre forhøjelser af rådighedsbeløbet efter nævnte bestemmelse, selvom disse gennemføres i samarbejde med den systemansvarlige virksomhed. Energiklagenævnet fandt herefter, at Vestjyske Nets projekt havde medført en væsentlig levetidsforlængelse af det pågældende mastesystem, der lå ud over den i branchen almindeligt skønnede levetid. Projektet indeholdt således elementer, der havde karakter af nødvendige nyinvesteringer. Energiklagenævnet kunne dog ikke umiddelbart udelukke, at projektet tillige indeholdt elementer, der alene havde karakter af ordinære vedligeholdelsesudgifter og udgifter, der medgår til den almindelige løbende drift. Energiklagenævnet hjemviste derfor sagen til Energitilsynet med henblik på, at Energitilsynet undersøgte, hvilke dele af projektet der havde karakter af nødvendig nyinvestering, og hvilke dele der eventuelt alene måtte betegnes som ordinær vedligeholdelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-534*).

Tidsmæssig udstrækning af anvendelsesområdet for indtægtsrammebekendtgørelsens § 13, stk. 1 og 2 (idriftsættelsestidspunkt for "nødvendige nyinvesteringer")

NV Net klagede over Energitilsynets afgørelse af 29. juni 2007. Som led i Eltras (nu Energinet.dk) sanering af højspændingsnettet syd for Aalborg blev NV Net pålagt at sanere en række af de eksisterende 150 kV-anlæg. De pågældende anlæg blev idriftsat i juni og oktober 2003 og oktober 2004. Energitilsynet gav ved afgørelsen af 29. juni 2007 afslag på forhøjelse af NV Nets rådighedsbeløb, idet tilsynet fandt, at indtægtsrammebekendtgørelsens regler (bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004) om forhøjelse af rådighedsbeløb alene finder anvendelse for anlæg, der er idriftsat efter bekendtgørelsens ikrafttræden, dvs. den 1. januar 2005. Energiklagenævnet fandt, at overgangsbestemmelserne i indtægtsrammebekendtgørelsens § 25, stk. 2-8, førte til, at den pågældende ansøgning skulle behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004. Energiklagenævnet fandt endvidere, at hverken ordlyden af bekendtgørelsens § 13, stk. 2, 3. punktum, eller forarbejderne til elforsyningslovens § 70, stk. 2, begrænsede bestemmelsens anvendelsesområde til nødvendige nyinvesteringer, der var idriftsat efter den 1. januar 2005. Energiklagenævnet hjemviste derfor sagen til Energitilsynet til fornyet behandling, herunder navnlig med henblik på, at Energitilsynet tog stilling til, hvorvidt de pågældende projekter kunne anses for nødvendige nyinvesteringer i medfør af indtægtsrammebekendtgørelsens § 13, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 13. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-535*).

Prisregulering

I henhold til elforsyningslovens § 72, stk. 7 (lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006 om elforsyning med senere ændringer), kontrollerer Energitilsynet forud for hvert kvartal de forsyningspligtpriser, som forsyningspligtselskaberne anmelder til Energitilsynet. Såfremt forsyningspligtselskabernes priser ikke overstiger det af Energitilsynet fastlagte prisniveau, godkendes priserne. Er prisen for høj, giver Energitilsynet pålæg om omgående at ændre priserne.

Prisregulering for 2002 for AKE Forsyning A/S, BOE Forsyning A/S, Frederikshavn Forsyningspligt A/S, Sæby Forsyningspligt A/S og Nordthy Energi A/S

Energitilsynet traf den 31. oktober 2005 afgørelse om regulering af selskabernes priser. Energitilsynet fandt, at de nærtstående forsyningspligtselskabers accept af en fastprisaf tale med Nordjysk Elhandel A/S var en urimelig handling/disposition over for forbrugerne, jf. elforsyningslovens § 77, stk. 4, idet dispositionerne ikke afspejlede markedsbestemte vilkår, hvilket var i strid med elforsyningslovens § 46, stk. 4. Prisforhøjelsen kunne derfor ikke indregnes som en nødvendig omkostning i de nærtstående forsyningspligtselskabers forsyningspligtpriser, jf. elforsyningslovens § 69. Energitilsynet fandt endvidere, at meromkostningerne ved aftalen ikke kunne indregnes som en nødvendig omkostning i de nærtstående forsyningspligtselskabers forsyningspligtpriser, jf. elforsyningslovens § 69. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at klagerne ved accepten af prisforhøjelsen på fastprisaf taltalen med Nordjysk Elhandel A/S havde handlet i strid med dagældende elforsyningslovs § 46, stk. 4, og at klagerne manglede at dokumentere, at markedsprisen for de samlede portefølje forvaltningsydelse, som klagerne modtog fra Nordjysk Elhandel, oversteg referenceprisen. Energiklagenævnet kunne på denne baggrund tiltræde Energitilsynets afgørelse, hvorefter prisforhøjelsen på fastprisaf taltalen ikke kunne indregnes i klagerens forsyningspriser for 2002, og at prisen på portefølje forvaltningsaf taltalen kun kunne indregnes i klagerens forsyningspligtpriser for 2002 med referenceprisen, jf. dagældende elforsyningslovs § 46, stk. 4, jf. § 69, stk. 1, jf. § 72, stk. 2. (*Energiklagenævnets jnr. 11-373 – 11-377*).

Prisregulering for 2003 for AKE Forsyning A/S

Den 30. december 2006 traf Energitilsynet afgørelse om prisregulering af AKE Forsyning A/S' priser for år 2003. Energitilsynet godkendte ved afgørelsen selskabets priser på det vilkår, at selskabet tilbageførte en nærmere opgjort negativ efterregulering til forbrugeren. Energitilsynet lagde i afgørelsen bl.a. vægt på, at selskabets omkostninger vedrørende elindkøb fra Nordjysk Elhandel A/S ikke vurderedes at afspejle markedsvilkår og derfor ikke fuldt ud kunne indregnes i priserne som en nødvendig omkostning, jf. elforsyningslovens §§ 46, stk. 4 og 69, stk. 1. Energiklagenævnet fandt, at afgørelsen var truffet rettidigt inden udgangen af 2006. Energitilsynets afgø-

relse blev herefter hjemvist med henblik på at få en afklaring af, hvilken betydning Energitilsynet i forbindelse med effektivitetsvurderingen og fastsættelsen af et rimeligt overskud i henhold til den dagældende elforsyningslov § 72, stk. 1, havde tillagt omfanget af de omkostninger, der var fundet ikke-nødvendige og derfor ikke kunne godkendes til indregning i elprisen efter dagældende elforsyningslov § 69 stk. 1, samt til eventuel fornyet afgørelse på dette punkt. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-479*).

Prisgodkendelse for 2004 for Energi Viborg Forsyning A/S

Energitilsynet traf den 30. december 2006 afgørelse vedrørende prisgodkendelse af Energi Viborg Forsyning A/S' priser for år 2004. Ved afgørelsen godkendte Energitilsynet Energi Viborg Forsyning A/S' prisfastsættelse for 2004 på det vilkår, at virksomheden tilbageførte en nærmere opgjort negativ efterregulering til forbrugerne, jf. elforsyningslovens (EfL) § 72, stk. 2. Energitilsynet lagde i afgørelsen vægt på, at virksomhedens overskud før skat for 2004 vurderes at være urimeligt højt i forhold til virksomhedens omsætning/afsætning og omkostningseffektivitet, jf. EfL § 72, stk. 1, og at virksomhedens omkostninger vedrørende porteføljemanagement og balancecydelser m.v. ikke vurderedes at afspejle markedsvilkår og derfor ikke fuldt ud kunne indregnes i priserne som en nødvendig omkostning, jf. EfL §§ 46, stk. 4, og 69, stk. 1. Energiklagenævnet tiltrådte Energitilsynets vurdering vedrørende porteføljemanagement og balancecydelser m.v., idet nævnet fandt, at aftalen herom ikke afspejlede markedsbestemte vilkår. Energiklagenævnet hjemviste imidlertid Energitilsynets afgørelse, idet nævnet bl.a. fandt, at Energitilsynet ikke havde foretaget en konkret effektivitetsvurdering af selskabet. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-462*).

Energiklagenævnet har samtidig med afgørelserne i ovennævnte to sager om prisregulering for 2003 for AKE Forsyning A/S (j.nr. 11-479) og prisregulering for 2004 for Energi Viborg Forsyning A/S (j.nr. 11-462) afgjort en række lignende sager, hvor Energitilsynets afgørelser om prisregulering med overvejende samme begrundelser blev hjemvist til fornyet behandling ved Energitilsynet. Det drejer sig om følgende sager: Prisregulering for 2002 for AKE Forsyning A/S (j.nr. 11-478), prisregulering for 2004 for AKE Forsyning A/S (j.nr. 11-480), prisregulering for 2003 for NESAs Forsyning A/S (j.nr. 11-451), prisregulering for 2004 for NESAs Forsyning A/S (j.nr. 11-452) og prisregulering for 2004 for EnergiMidt Forsyning A/S (j.nr. 11-464). Klagerne i en række øvrige, verserende sager om prisregulering har efter udfaldet af ovennævnte klagesager i Energiklagenævnet tilbagekaldt klagerne med henblik på, at Energitilsynet efter aftale genoptog behandlingen af det samlede sagskompleks om prisregulering for disse klageres vedkommende. Energitilsynet genoptog i foråret 2008 sagsbehandlingen af sagerne, og tilsynet traf fornyet afgørelse i alle sager i juni 2008. Størstedelen af Energitilsynets fornyede afgørelser blev indbragt for Energiklagenævnet. I efteråret 2008 blev visse klager frafaldet. Øvrige sager, der verserede ved udgangen af 2008, er afgjort den 13. marts 2009 af Energiklagenævnet. Afgørelserne er offentliggjort på nævnets hjemmeside og vil blive omtalt i årsberetningen for 2009.

Afgørelser truffet efter lov om naturgasforsyning

Energiklagenævnet træffer endvidere afgørelser efter naturgasforsyningsloven. I 2008 har Energiklagenævnet bl.a. truffet følgende afgørelser:

Distributionstariffer

Pris for ydelser fra naturgasdistributionselskaberne fastsættes under hensyntagen til bl.a. selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger m.v., jf. naturgasforsyningslovens § 31, stk. 1. Priserne skal endvidere fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til, jf. naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Direkte henførbare omkostninger

Energitilsynets godkendte ved afgørelse af 26. juni 2006 HNG/Midt-Nords og DONGs tariffer for distribution af naturgas. Klagerne fandt, at tarifferne ikke var fastsat efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere gav anledning til. Klagerne mente på denne baggrund, at tarifferne var i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2. Energiklagenævnet stadfæstede den 17. marts 2008 Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet lagde i afgørelsen bl.a. vægt på, at distributionstariffen levede op til kravet i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, om, at distributionstariffer skal fastsættes således, at den enkelte bruger som minimum kommer til at bære de direkte henførbare omkostninger i form af omkostninger til gasmåling, afregning og tilsyn med forbrugernes gasinstallationer samt omkostningerne til de enkelte forbrugeres stikledninger. Energiklagenævnet fandt endvidere, at en distributionstarif, der fastsættes efter forbrug, og hvor der samtidig tages hensyn til, at et stigende forbrug vil medføre faldende transportomkostninger pr. transporteret m³ naturgas, ikke er i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-24*).

Distributionstariffer og refusion for stiketableringstillæg

Ved afgørelse af 3. november 2006 fandt Energitilsynet bl.a., at HNG I/S' generelle tariffer for distribution af naturgas samt selskabets konkrete tariffer ikke var i strid med naturgasforsyningsloven. Varpelev Tomater A/S indbragte Energitilsynets afgørelse for Energiklagenævnet. Klagen omfattede endvidere spørgsmålet om, hvorvidt klager kunne få refusion af et stiketableringstillæg på ca. 1,2 mio. kr., samt naturgassens tryk ved levering. Energiklagenævnet stadfæstede den 11. marts 2008 Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet lagde i afgørelsen vægt på nævnets afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24), og at nævnet og Energitilsynet ikke havde hjemmel til at træffe afgørelser vedrørende spørgsmålet om stikledningsetableringstillæg eller leveringstryk. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-25*).

Forrentning af indskudskapital

Energiklagenævnet har i et antal sager taget stilling til, hvorvidt naturgasselskaberne kan tillades at foretage forrentning af indskudskapitalen i medfør af naturgasforsyningslovens § 37.

Ikke krav om Energitilsynets tiltræden ved ordinær forrentning af indskudskapital

Naturgas Fyn I/S havde ansøgt Energitilsynet om at kunne foretage forrentning af indskudskapital i perioden fra 1. juli 2000 og frem. Energitilsynet afviste ved afgørelse af 24. november 2003 at godkende den af klager anmeldte forrentning af indskudskapital. Energiklagenævnet ændrede Energitilsynets afgørelse således, at klager kunne foretage forrentning af indskudskapital i perioden fra 1. juli 2000. Energiklagenævnet lagde i afgørelsen bl.a. vægt på, at manglende udmelding af indtægtsrammer alene er til hinder for en ekstraordinær forretning af indskudskapital, og at naturgasforsyningslovens § 37 må forstås således, at der ikke gælder et krav om, at ordinær forrentning af indskudskapital kræver Energitilsynets tiltræden. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-7*).

Alene krav på tilladelse til forrentning af indskudskapital, men ikke yderligere egenkapital

HNG Midt-Nord Salg A/S havde påklaget Energitilsynets afgørelse, hvorved tilsynet havde efterreguleret selskabets overskud for 2004, således at der kunne indregnes en forrentning på 8,11 pct. af en indskudskapital på 100 mio. kr. HNG Midt-Nord Salg A/S havde anført, at det relevante kapitalgrundlag for forrentning mindst skulle udgøre beløbet på 100 mio. kr. i indskudskapital, plus 125 mio. kr. i ansvarlig lånekapital og et overført overskud fra 2003 på 30,5 mio. kr. Efter ordlyden og forarbejderne til naturgasforsyningslovens § 37, stk. 1, fandt Energiklagenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets vurdering, hvorefter der alene kunne tillades en forrentning af indskudskapitalen på 100 mio. kr. Energiklagenævnet fandt endvidere, at det fulgte af naturgasforsyningslovens § 37 b, stk. 1, i sammenhæng med § 37, stk. 1, at forsyningspligtselskaberne alene kan tillades en forrentning af indskudskapitalen og ikke yderligere egenkapital. Der var således ikke grundlag for, at det samlede tilvejebragte kapitalgrundlag skulle indgå som en faktor ved vurderingen af, om overskuddet var rimeligt efter naturgasforsyningslovens § 37 b, stk. 1. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-23*).

Afskrivning på goodwill

Energiklagenævnet har i en enkelt sag taget stilling til, hvorvidt et selskab i medfør af bestemmelsen i naturgasforsyningslovens § 37 b, jf. § 37, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 287 af 20. april 2005 med senere ændringer), kan indregne afskrivning af goodwill i priserne over for forsyningspligtkunderne.

Indregning af afskrivning på goodwill i priserne overfor forsyningspligt-kunderne

Statoil Gazelle Forsyning A/S klagede over Energitilsynets afgørelse af 26. juni 2006, hvorved tilsynet - i forbindelse med godkendelse af klagers reguleringsregnskab for 2004 - havde afvist at godkende den af klager indregne- de afskrivning på goodwill i priserne over for forsyningspligt-kunderne. Energiklagenævnet fandt, at klagers kundekreds udgjorde goodwill, og at afskrivninger på goodwill som udgangspunkt kan indregnes i prisfastsættel- sen efter naturgasforsyningslovens § 37, stk. 1. Energiklagenævnet fandt endvidere, at de i sagen omhandlede afskrivninger måtte anses for nødven- dige omkostninger forbundet med ydelserne ved en effektiv drift af det på- gældende selskab. Energiklagenævnet ændrede herefter Energitilsynets af- gårelse, således at klagers reguleringsregnskab for 2004 skulle godkendes i dets helhed. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-22*).

Effektiviseringskrav og indtægtsrammer

Vilkårene for drift af naturgasdistributionsvirksomhed, herunder de økono- miske vilkår, er reguleret i naturgasforsyningsloven og indtægtsrammebe- kendtgørelsen. Efter indtægtsrammebekendtgørelsen skal Energitilsynet som led i fastlæggelsen af distributionselskabernes indtægtsrammer be- stemme de effektiviseringskrav, der skal pålægges selskabernes omkost- ningsrammer.

Effektivitetskrav og indtægtsrammer for DONG Distribution A/S, Naturgas Fyn A/S og HNG/Midt-Nord I/S for perioden 2006-2009

HNG Midt-Nord I/S, Naturgas Fyn A/S og DONG Distribution A/S havde påklaget Energitilsynets afgørelse af 31. oktober 2005 om effektiviserings- krav og indtægtsrammer for selskaberne. Selskabernes indsigelser gik dels på de effektiviseringskrav, som Energitilsynet havde fastsat i selskabernes indtægtsrammer for reguleringsperioden 2006-2009 og dels på den forrent- ningssats for nyinvesteringer og den nødvendige nettoomsætningsformue, som Energitilsynet havde fastsat i selskabernes indtægtsrammer. Selskaber- ne var bl.a. af den opfattelse, at der ikke burde fastsættes et generelt effekti- viseringskrav. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynet ved fastsættelsen af individuelle effektiviseringskrav er tillagt et vidt skøn. Nævnet fandt end- videre, at der ikke ved Energitilsynets udøvelse af dette skøn var påvist væ- sentlige metodiske eller faktuelle fejl, og nævnet fandt efter en samlet vur- dering ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets skøn. Energiklage- nævnet fandt dog efter en konkret vurdering af selskabernes effektivise- ringskrav, at disse skulle fastsættes eksklusive nyinvesteringer. Energitilsy- nets afgørelse blev på denne baggrund stadfæstet med den ændring, at effek- tiviseringskravet for det enkelte selskab blev fastsat eksklusiv nyinvesterin- ger. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-18, 31-19 og 31-20*).

Afgørelser truffet efter lov om energibesparelser i bygninger

Lov om energibesparelser i bygninger og energimærkebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger) regulerer bl.a. forholdene omkring beskikkelse af energikonsulenter samt klager over energimærker. Energiklagenævnet har i en række sager bl.a. behandlet disse forhold.

Klageadgang afskåret ved tildeling af påtale til energikonsulenter

I forbindelse med en teknisk revision var en energikonsulent blevet tildelt en påtale. Energistyrelsen havde i afgørelsen af 17. december 2007 givet klagevejledning til Energiklagenævnet i henhold til § 42, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005 om energimærkning af bygningers. Den 1. januar 2007 var der imidlertid trådt en ny bekendtgørelse i kraft (bekendtgørelse nr. 1731 af 21. december 2006 om energimærkning af bygninger). Denne bekendtgørelse ophævede i henhold til bekendtgørelsens § 45, stk. 2, den tidligere bekendtgørelse. I henhold til den nye bekendtgørelse var der ikke længere mulighed for at påklage Energistyrelsens afgørelser, såfremt der alene var tildelt energikonsulenten en påtale. Energiklagenævnet afviste på denne baggrund at behandle energikonsulentens klage. Det forhold, at Energistyrelsen havde givet klagevejledning til Energiklagenævnet, ændrede ikke herved. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-114*).

Vurdering af energimærke

Ejeren af en ejendom påklagede Energistyrelsens afgørelse, hvorefter de af en energikonsulent udarbejdede energimærker blev vurderet til at indeholde 1 væsentlig fejl og 7 mindre væsentlige fejl. I afgørelsen fandt Energistyrelsen endvidere, at beregningen af energiforbruget for ejendommen var udarbejdet i overensstemmelse med retsgrundlaget. Energistyrelsen pålagde energikonsulenten at berigtige fejlene i energimærkningen, således at der blev udarbejdet ét energimærke for ejendommen. Der var oprindeligt udarbejdet to energimærker for den pågældende ejendom. Klager var uenig i den metode, der blev anvendt af Energistyrelsen til at beregne energiforbruget for ejendommen, herunder at der ikke blev taget hensyn til det af klager dokumenterede faktiske forbrug. Klager var af den opfattelse, at energiforbruget for ejendommen derfor var sat urealistisk højt, hvilket havde medført, at ejendommen var svær at sælge og indirekte havde påført klager et økonomisk tab. Energiklagenævnet fandt, at det både fulgte af reglerne for udarbejdelse af energimærker og formålet med udarbejdelsen af energimærker, at det faktiske forbrug kun kunne medtages efter de retningslinier, der fulgte af Håndbog for Energikonsulenter 2004. Energiklagenævnet fandt på denne baggrund, at energiforbruget for ejendommen var beregnet i overensstemmelse med retsgrundlaget for energimærkning af ejendommen, og at det af klager fremførte ikke kunne føre til et andet resultat. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energistyrelsens afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 521-110*).

Ansøgning om undtagelse fra krav om regelmæssig energimærkning

Klager ønskede at blive undtaget fra § 19 i lov om fremme af energimærkning af bygninger, der omhandler regelmæssig energimærkning. Energistyrelsen havde afvist klagers ansøgning, idet styrelsen ikke fandt at have hjemmel til at undtage klager fra kravet om regelmæssig energimærkning. Energiklagenævnet fandt, at Energistyrelsen i henhold til lovens § 22, stk. 2, havde mulighed for at undtage visse offentlige bygninger fra kravet om regelmæssig energimærkning. Energistyrelsen havde på grund af en anden opfattelse af retsgrundlaget afvist at tage stilling til klagers ansøgning. Energiklagenævnet hjemviste på den baggrund Energistyrelsens afgørelse til fornyet behandling, således at styrelsen kunne foretage en vurdering af, hvorvidt der i klagers tilfælde var grundlag for at blive undtaget fra lovens krav om regelmæssig energimærkning. (*Energiklagenævnets j.nr. 1081-1*).

Afgørelser truffet efter offshoresikkerhedsloven

Lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedsloven) regulerer bl.a. sikkerheden på offshoreanlæg. Energiklagenævnet har behandlet følgende sager.

Afvisning af klage vedrørende udpegning af medlemmer til Offshoresikkerhedsrådet

To organisationer havde anmodet Energistyrelsen om at blive repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet. Energistyrelsen havde meddelt organisationerne, at anmodningen ikke umiddelbart kunne imødekommes, idet medlemmerne til Offshoresikkerhedsrådet blev udpeget for en fireårig periode, og at styrelsen ikke midt i perioden ville ændre på sammensætningen. Energistyrelsen ville dog tage princippet om udpegning af medlemmer til Offshoresikkerhedsrådet op til overvejelse i forbindelse med udløbsperioden for det siddende råd. Energiklagenævnet fandt, at Offshoresikkerhedsrådets nuværende sammensætning var i overensstemmelse med offshoresikkerhedslovens § 58, stk. 3, jf. stk. 4, og den tilhørende bekendtgørelse. Energiklagenævnet fandt bl.a. under henvisning til offshoresikkerhedslovens formål om at fremme et højt niveau for sikkerhed og sundhed offshore ikke at kunne tage stilling til, hvorvidt der inden udløbsperioden skulle ske en ændret sammensætning og mulig udvidelse af Offshoresikkerhedsrådet. Energiklagenævnet afviste på denne baggrund organisationernes klager. (*Energiklagenævnets j.nr. 41-2 og 41-3*)

Afgørelser truffet efter EUDP-loven

Lov nr. 555 af 6. juni 2007 om et Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram har til formål at understøtte de energipolitiske målsætninger om forsyningssikkerhed, hensyn til det globale klima og et renere miljø samt omkostningseffektivitet. Loven skal samtidig fremme udnyttelse og udvikling af erhvervspotentialer på området for vedvarende energi til gavn for vækst og beskæftigelse. Virksomheder kan ansøge om at få støtte til projekter, som understøtter lovens formål. Energiklagenævnet har behandlet følgende sag.

Tildeling af tilskud under den særlige ordning for 2. generations bioethanol
Klagers projekt havde fået afslag på tildeling af tilskud under EUDP-programmets særlige ordning for 2. generations bioethanol, mens to andre projekter havde fået tilsagn om tilskud. Klager var bl.a. af den opfattelse, at et eller flere medlemmer af EUDP-bestyrelsen var inhabile ved behandlingen af projekterne. Det var endvidere klagers opfattelse, at klagers projekt opfyldte kriterierne for tildeling af tilskud. Energiklagenævnets prøvelse begrænsede sig i henhold til EUDP-loven til retlige spørgsmål. Det betød, at Energiklagenævnet ikke kunne vurdere klagers projekt, men nævnet kunne tage stilling til, hvorvidt EUDP-bestyrelsens medlemmer var habile, samt hvorvidt de kriterier, som EUDP-bestyrelsen havde lagt vægt på ved vurderingen af projekterne, var saglige og i overensstemmelse med EUDP-loven. Ét medlem af Energiklagenævnet fandt, at der forelå omstændigheder, der var egnede til at vække tvivl om EUDP-bestyrelsens formands upartiskhed i forhold til et af de andre projekter, som havde fået tilsagn om støtte, og fandt således, at han var inhabil. To af Energiklagenævnets medlemmer fandt, at EUDP-bestyrelsens medlemmer var habile. To af nævnets medlemmer fandt endvidere, at de kriterier, som EUDP-bestyrelsen havde lagt vægt på i forbindelse med tildeling af tilskud, var saglige og i overensstemmelse med EUDP-loven. EUDP-bestyrelsens afgørelse blev herefter stadfæstet i overensstemmelse med Energiklagenævnets flertal. (*Energiklagenævnets j.nr. 1121-1*).

Øvrige afgørelser

I 2008 har Energiklagenævnet truffet afgørelse i bl.a. følgende sager af mere generel juridisk karakter.

Klageberettigelse

De almindelige forvaltningsretlige regler regulerer, hvem der kan påklage en afgørelse til Energiklagenævnet. Disse regler er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. I henhold hertil kræves det, at man har en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt betingelserne for klageberettigelse var opfyldte.

Energitilsynets afgørelse vedrørende selskabs generelle regnskabsforhold og prisfastsættelse

En borger klagede over Energitilsynets afgørelse af 26. februar 2007 vedrørende forskellige regnskabsforhold i Vestegnens Kraftvarmeselskab I/S (VEKS) og Energitilsynets afgørelse af 19. december 2007 vedrørende forrentning af indskudskapitalen i VEKS. Klager var ikke kunde hos VEKS, men kunde hos et af de lokale fjernvarmeselskaber, der udgør VEKS' kundekreds. Energiklagenævnet fandt, at klager ikke havde en tilstrækkelig væsentlig interesse i de to sager, idet klagers interesse var af en for indirekte karakter. Energiklagenævnet fandt endvidere, at Energitilsynets afgørelser vedrørte VEKS' generelle regnskabsforhold og prisfastsættelse, og at afgørelserne - i det eventuelle tilfælde, at en tilbageføringspligtig overdækning hos VEKS ville medføre en tilsvarende tilbageføringspligtig overdækning hos de lokale fjernvarmeselskaber - således ville vedrøre hele kredsen af de varmemeforbrugere, der er tilknyttet de 19 lokale fjernvarmeselskaber (hvoraf alene antallet hos det selskab, som klager var kunde hos, udgjorde ca. 31.000). Det kunne ikke lægges til grund, at klager skulle være særlig berørt i forhold til de øvrige varmemeforbrugere, og klagers interesse i Energitilsynets afgørelser kunne derfor heller ikke siges at være individuel. Energiklagenævnet afviste herefter klagerne på grund af manglende klageberettigelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-564*).

Forhandlingsløsning vedrørende selskabs generelle tarifering

En borger indbragte Energitilsynets afgørelse af 9. maj 2007 vedrørende en forhandlingsløsning mellem Skuldelev Energiselskab a.m.b.a. og tilsynet om en graduering af selskabets faste afgift for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet afviste klagen på grund af manglende klageberettigelse. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynets afgørelse, der vedrørte Skuldelev Energiselskab a.m.b.a.'s generelle tarifering, havde betydning for hele kredsen af selskabets varmemeforbrugere (ca. 260). Det kunne ikke lægges til grund, at klager skulle være særlig berørt i forhold til de øvrige varmemeforbrugere. Klager havde således ikke en individuel interesse i Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-577*).

Energistyrelsens tilladelse til havvindmølleparken Rødsand II

Klager indbragte på egne vegne og på vegne af over 200 personer Energi- styrelsens afgørelse af 6. maj 2008 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen meddelte Energistyrelsen E.ON Sverige AB tilladelse til etablering af elpro- duktionsanlægget Rødsand II (havvindmøllepark) med internt ledningsnet. Energiklagenævnet fandt, at ingen af klagerne havde en tilstrækkelig væ- sentlig og individuel interesse i Energi- styrelsens afgørelse, jf. elforsynings- lovens §§ 89 og 89 a. Energiklagenævnet lagde i afgørelsen bl.a. vægt på, at påvirkningen af opførelsen af havvindmølleparken som udgangspunkt ville have den samme betydning for alle beboere i og brugere af området, samt at opførelsen af havvindmølleparken derfor ville have betydning for en stor, afvekslende og svært identificerbar mængde personer. Energiklagenævnet afviste på denne baggrund klagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-2*).

Energiklagenævnet har endvidere behandlet en række øvrige klager over Energi- styrelsens afgørelse af 6. maj 2008. Energiklagenævnet afviste også disse klager, da de pågældende ikke kunne anses for at have en væsentlig og individuel interesse i sagen. Én af disse klager indbragte Energi- klagenævnets afgørelse for Folketingets Ombudsmand. Ombudsmanden udtalte ved brev af 3. september 2008, at han efter en gennemgang af klagen havde be- sluttet ikke at undersøge sagen yderligere. Dette skyldtes, at ombudsmanden ikke mente, at der var udsigt til, at han kunne kritisere Energi- klagenævnets afgørelse om at afvise sagen. Der henvises til Folketingets Ombudsmands j.nr. 2008-2586-329/DS4.

Energiklagenævnet har realitetsbehandlet en klage fra Dansk Naturfred- ningsforening over Energi- styrelsens ovennævnte afgørelse af 6. maj 2008 om etablering af havvindmølleparken Rødsand II. Energiklagenævnet fandt, at Danmarks Naturfredningsforening var klageberettiget efter bestemmelsen i elforsyningslovens § 89 a, stk. 2, om klageret for visse landsdækkende foreninger og organisationer. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-5*). *Sagen er omtalt på side 16, ovenfor.*

Projektforslag om ny kedelcentral

Mariagerfjord Kommune godkendte ved afgørelse af 27. februar 2008 Ho- bro Varmeværk a.m.b.a.'s projektforslag om etablering af en ny kedelcentral på Lupinvej 21, Hobro. Kedelcentralen skulle opføres i et område udlagt til naturgasforsyning, men levere fjernvarme til et område udlagt til fjernvar- meforsyning. Naturgas Midt-Nord I/S gjorde gældende, at Mariagerfjord Kommunes afgørelse var behæftet med væsentlige fejl og var i strid med projektbekendtgørelsens regler. Energiklagenævnet afviste klagen, da næv- net fandt, at klager ikke havde den fornødne væsentlige interesse i sagen. Energiklagenævnet henviste herved til, at klagers forhold ikke blev berørt af opførelsen af kedelen, idet den skulle levere varme til et område udlagt til fjernvarme- forsyning. Klager var på denne baggrund ikke klageberettiget, og klagen blev afvist. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-11*).

Afgørelsesbegrebet

Energiklagenævnet kan alene behandle klager over afgørelser. I en række sager har Energiklagenævnet taget stilling til, hvorvidt der i den konkrete sag var truffet en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til følgende sager.

Påbud om udarbejdelse af redegørelse

En elnetvirksomhed klagede over Energitilsynets påbud af 23. juni 2008, hvorved netvirksomheden blev påbudt at udarbejde og indsende en redegørelse vedrørende enkelte posteringer på netvirksomhedens konto for øvrige indtægter i reguleringsregnskabet for 2004. Klager anførte, at påbuddet hvilede på et synspunkt om, at det stred mod elforsyningsloven m.v., hvis netvirksomheden havde indtægtsført salg af reservedele, der efterfølgende blev anvendt i netvirksomheden i forbindelse med arbejder udført af en ekstern leverandør. Klager var ikke enig i dette synspunkt. Energiklagenævnet udtalte, at Energitilsynets almindelige indhentelse af oplysninger ved anmodning herom til brug for varetagelse af tilsynets opgaver, som udgangspunkt alene er at betragte som processuelle beslutninger, der ikke kan karakteriseres som afgørelser i forvaltningsretlig forstand. Energitilsynet havde imidlertid valgt at udstede et egentligt påbud til netvirksomheden om udarbejdelse af en redegørelse. Energiklagenævnet fandt, at et sådant påbud var en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og dermed en afgørelse, som kunne påklages til Energiklagenævnet i medfør af elforsyningslovens § 89, stk. 1. Energiklagenævnet fandt herefter, at påbuddet havde hjemmel i § 84, stk.1, og nævnt stadfæstede således Energitilsynets påbud. Energiklagenævnet fandt imidlertid, at Energitilsynet ikke ved det pågældende påbud havde truffet endelig afgørelse vedrørende spørgsmålet om den af netvirksomheden anvendte metode for indtægtsførelse af køb/salg af reservedele. Energiklagenævnet kunne således ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til dette spørgsmål. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-216*).

Ændrede betalingsbetingelser for kogegaskunder hos KE Bygas A/S

KE Bygas A/S rettede henvendelse til Energitilsynet vedrørende forskellig muligheder for ændring af selskabets betalingsbetingelser. Efter en drøftelse med selskabet udtalte Energitilsynet sig den 23. juni 2008 om ændringerne. Energitilsynet udtalte bl.a., at fastsættelsen af en fast fælles tarif for samtlige kogegaskunder – uafhængigt af forbrug – måtte anses for urimeligt efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Energiklagenævnet afviste klagen, da Energitilsynet ved udtalelsen af 23. juni 2008 ikke havde truffet en afgørelse, der kunne påklages til Energiklagenævnet efter varmforsyningslovens § 26, stk. 1. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at Energitilsynets udtalelse alene var af vejledende karakter, og at KE Bygas A/S ikke konkret havde foretaget en ændring af betalingsbetingelserne og foretaget den pligtmæssige anmeldelse heraf til Energitilsynet. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-20*).

Stillingtagen til ikke-aktuelt forhandlingsgrundlag

Et kraftvarmeverk klagede over Energitilsynets afgørelse af 16. maj 2007. Klager havde rettet henvendelse til Energitilsynet og anmodet tilsynet om at tage stilling til, om de vilkår, som klager var blevet tilbudt af en anden forsyningsvirksomhed i forbindelse med dennes eventuelle overtagelse af klager, var urimelige og/eller i strid med bl.a. varmforsyningslovens § 20, stk. 5. Energitilsynet havde afvist at behandle sagen. Energitilsynet havde henvist til, at klagers andelshavere på værkets generalforsamling havde forkastet det pågældende forslag om overtagelse, og at der derfor ikke var et aktuelt gældende forhandlingsgrundlag for Energitilsynet at tage stilling til. Energitilsynet havde meddelt klager, at tilsynets beslutning ikke var en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynets beslutning af 16. maj 2007 var en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, og at den følgelig kunne påklages til nævnet. Energitilsynets afgørelse af 16. maj 2007 burde derfor have været ledsaget af en klagevejledning. Energiklagenævnet stadfæstede herefter i øvrigt Energitilsynets afgørelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-573*).

Vejledende standardtilslutningsbidrag for 2008

Dansk Energi klagede over Energitilsynets anbefaling af 25. marts 2008 vedrørende de af Dansk Energi udarbejdede standardtilslutningsbidrag for 2008. Energitilsynet havde i forbindelse med tilsynsførelsen med brancheorganisationernes standardiserede vejledninger meddelt Dansk Energi, at Energitilsynet anbefalede, at et rimeligt niveau for de pågældende standardtilslutningsbidrag ville være en forhøjelse på 5,2 pct. i forhold til standardtilslutningsbidragene for 2007. De af Dansk Energi anmeldte standardtilslutningsbidrag medførte i forhold til 2007 prisstigninger på ca. 18 pct. for boligkategorierne, ca. 29 pct. for enfasede tilslutninger og 5,5 pct. for erhverv. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynets anbefaling af 25. marts 2008 ikke var en afgørelse, som kunne påklages til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at anbefalingen alene havde vejledende karakter. Energiklagenævnet afviste herefter Dansk Energis klage. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-561*).

Klagefrist

Fristen for at indbringe Energitilsynets, Energistyrelsens eller kommunernes afgørelser for Energiklagenævnet er i medfør af de forskellige love og bekendtgørelser på området 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt (se f.eks. varmforsyningslovens § 26, stk. 3). Energiklagenævnet har taget stilling til spørgsmålet om en klages rettidige indgivelse for nævnet i bl.a. følgende sager:

Klage afvist på grund af overskridelse af klagefristen

Ved brev af 6. november 2008, som blev modtaget i Energiklagenævnet den 7. november 2008, klagede klager over en afgørelse fra Energitilsynet af 17. september 2008. Klager havde oplyst, at fristoverskridelsen skyldtes, at klager af helbredsmæssige grunde havde brugt sin tid til lægeundersøgelser og

behandling. Der forelå ikke oplysninger om længere tids hospitalsindlæggelse eller lignende. Energiklagenævnet lagde til grund, at Energitilsynets afgørelse var kommet frem til (meddelt) klager den 18. september 2008. Klagefristen på de 4 uger efter varmeforsyningslovens § 26, stk. 3, udløb derfor den 20. oktober 2008. Energiklagenævnet fandt ikke, at de forhold, som klager havde angivet, var af en sådan særlig karakter, at Energiklagenævnet eventuelt kunne se bort fra den ikke ubetydelige fristoverskridelse. Energiklagenævnet bemærkede endvidere, at klagefristen er forholdsvis lang (4 uger), og at sagens anden private part havde en modstående interesse i, at klagen blev undergivet behandling på trods af fristoverskridelsen. Energiklagenævnet afviste herefter klagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-44*).

Klagefrist suspenderet på grund af alvorlig begrundelsesmangel

Klager havde indbragt Aalborg Kommunes afgørelse af 12. marts 2008, hvorved kommunen havde givet afslag på dispensation fra forbud mod direkte elopvarmning. Kommunen havde ikke ved meddelelse af afgørelsen henvist til de retsregler, som afgørelsen var truffet i henhold til - hverken det overordnede retsgrundlag (lov, bekendtgørelse m.v.) eller de præcise bestemmelser heri. Det ene hovedhensyn, som kommunen havde angivet, bidrog efter Energiklagenævnets opfattelse ikke i væsentlig grad til forståelse af afgørelsen, når afgørelsen i øvrigt ikke indeholdt en henvisning til det relevante retsgrundlag. Afgørelsen indeholdt endvidere ikke en redegørelse for de oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, som var tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. Efter en konkret vurdering fandt Energiklagenævnet, at en sådan kort redegørelse havde været fornøden og hensigtsmæssig. Afgørelsen opfyldte således ikke reglerne i forvaltningslovens §§ 22 og 24 om begrundelse. Energiklagenævnet fandt, at der var tale om en alvorlig begrundelsesfejl. Selvom Energiklagenævnet lagde til grund, at klagen oprindeligt ikke var rettidig indgivet, fandt nævnet, at klagefristen var suspenderet på grund af den nævnte alvorlige begrundelsesmangel. Energiklagenævnet hjemviste herefter sagen til fornyet behandling i kommunen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-12*).

Klage afvist på grund af overskridelse af klagefristen

Energitilsynet havde ved afgørelse af 10. december 2007 pålagt Vissenbjerg Fjernvarme A.m.b.a. at tilbagebetale 2.716.000 kr. til varmekunderne i forbindelse med afregning for varmeåret 1. juni - 31. maj 2008. Fjernvarmeverket påklagede denne afgørelse til Energiklagenævnet ved brev af 10. januar 2008, som var modtaget i Energiklagenævnet den 11. januar 2008. I henhold til klagefristen på fire uger skulle klagen have været Energiklagenævnet i hænde senest den 7. januar 2008. Fristoverskridelsen skyldtes bl.a., at det havde været jul og nytår samt bortrejse på grund af forretningsmæssige årsager. Energiklagenævnet fandt, at der ikke var oplyst særlige forhold der gjorde, at Energiklagenævnet kunne se bort fra fristoverskridelsen. Energiklagenævnet afviste herefter at behandle klagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-772*).

Afvisning af klage på andet grundlag

Energiklagenævnet har på anden baggrund afvist at behandle et antal klager. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til følgende sager.

Metoder til udarbejdelse af varmeregnskab

En privat person klagede over ISTA Danmark A/S og Boligeksperten Administration A/S til Energiklagenævnet. Klager anførte bl.a., at der var fejl i metoderne for udarbejdelse af varmeregnskaber. Energiklagenævnet afviste klagen, da Energiklagenævnets kompetence er afgrænset til klager over myndighedsafgørelser, dvs. afgørelser fra andre offentlige myndigheder. Energiklagenævnet havde således ikke kompetence til at behandle klagen over to private selskaber. Energiklagenævnet vejledte klager om mulighederne for eventuelt at klage til Ankenævnet på Energiområdet og mulighederne for at indbringe varmeregnskabet for De Københavnske Huslejenævn. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-18*).

Opkrævning af byggemodningsbidrag

Klager ønskede at tilslutte tre matrikler til fjernvarmenettet. Roskilde Kommune, Roskilde Forsyning, havde i den forbindelse meddelt klager, at der skulle betales byggemodningsbidrag for etableringen af tilslutningen. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af bl.a. kommunerne efter reglerne i varmforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005), eller regler udstedt i medfør af denne lov. Roskilde Kommune havde truffet afgørelsen i henhold til Roskilde Forsynings ”Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering”, 2006, samt ”Tekniske bestemmelser for fjernvarmelevering”, 2006. Afgørelsen var således ikke truffet i henhold til bestemmelser i varmforsyningsloven eller anden lovgivning, som Energiklagenævnet behandler klager efter. Energiklagenævnet afviste på denne baggrund at behandle klagen. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-15*).

Manglende uddybning af klage

Haslev Fjernvarme I.m.b.a. påklagede Energitilsynets afgørelse af 19. oktober 2007, hvorved Energitilsynet afviste at tage stilling til selskabets klage, idet tilsynet fandt, at klagen faldt uden for tilsynets kompetence. Klagen til Energiklagenævnet indeholdte ikke en angivelse af de synspunkter, som klagen støttedes på. Energiklagenævnet afviste klagen, idet klager, på trods af flere frister herfor, ikke fremkom med en angivelse af de synspunkter, som klagen støttedes på, jf. Energiklagenævnets forretningsorden § 7, stk. 1. Energiklagenævnet havde efter en gennemgang af sagen endvidere ikke det fornødne grundlag for at kunne behandle klagen uden en sådan angivelse. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-589*).

Manglende præcisering af klage

Energitilsynet afviste at sagsbehandle klagers henvendelser/klager. Energitilsynets afvisning var begrundet i, at klager ikke kunne konkretisere klagepunkterne og derfor ikke medvirkede til sagens nødvendige oplysning, samt det forhold, at henvendelserne/klagerne vedrørte områder, der lå udenfor

Energitilsynets kompetenceområde. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse, idet nævnet, efter en gennemgang af sagens akter, fandt, at det ikke var muligt at udlede den nærmere klagegenstand for klagers henvendelse. Energiklagenævnet fandt, at tilsynet i forbindelse med sagens oplysning havde udvist rimelige og tilstrækkelige bestræbelser – herunder et personligt møde med klager – for at få klagens genstand præciseret. Energiklagenævnet fandt på denne baggrund, at Energitilsynet i forbindelse med tilsynets indledende behandling af klagers samlede henvendelser havde opfyldt dets vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7, stk. 1. Energiklagenævnet tiltrådte endvidere tilsynets vurdering af tilsynets kompetenceområder. (*Energiklagenævnets j.nr. 11-536*).

Manglende partshøring

Forvaltningslovens § 19 regulerer, hvornår en myndighed skal foretage partshøring. Såfremt en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse i sagen, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Dette gælder dog kun, såfremt oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Energiklagenævnet har bl.a. behandlet følgende sag vedrørende partshøring.

Hjemvisning på grund af manglende partshøring

Haderslev Kommune havde godkendt et projektforslag vedrørende nye supplerende kedelanlæg baseret på træflis samt ny distributionsledning for Haderslev Fjernvarme a.m.b.a. Haderslev Kraftvarmeværk A/S påklagede kommunens afgørelse, idet kommunen ikke havde underrettet kraftvarmeværket om projektforslaget i henhold til projektbekendtgørelsens § 23. Energiklagenævnet fandt, at Haderslev Kraftvarmeværk A/S måtte anses som part i kommunens behandling af sagen. Energiklagenævnet lagde herved vægt på, at Haderslev Fjernvarme a.m.b.a.'s substitutionspris blev opgjort på grundlag af Haderslev Fjernvarme a.m.b.a.'s omkostninger til egenproduktion af den varmemængde som blev aftaget fra Haderslev Kraftvarmeværk A/S. Opførelsen af et anlæg baseret på træflis ville reducere Haderslev Fjernvarme a.m.b.a.'s substitutionspris i ikke uvæsentlig grad og dermed med stor sandsynlighed prisen for varmen fra Haderslev Kraftvarmeværk A/S. Haderslev Fjernvarme a.m.b.a. var endvidere eneste aftager af varme fra Haderslev Kraftvarmeværk A/S. Haderslev Kraftvarmeværk A/S burde således have været partshørt i medfør af forvaltningslovens § 19, stk. 1. Energiklagenævnet fandt tillige, at kraftvarmeværket var et berørt forsyningsselskab i henhold til projektbekendtgørelsens § 23. Det kunne endvidere ikke udelukkes, at den manglende partshøring kunne have haft betydning for udfaldet af kommunens afgørelse. Haderslev Kommunes afgørelse blev på denne baggrund hjemvist til fornyet behandling. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-8*).

Opsættende virkning

Som udgangspunkt har klager indgivet til Energiklagenævnet ikke opsættende virkning. Energiklagenævnet kan dog bestemme, at en klage skal tillægges opsættende virkning, medmindre andet er fastsat ved lov. Kompetencen til at tage stilling til, hvorvidt en anmodning om opsættende virkning skal imødekommes, er efter bemyndigelse delegeret til nævnsformanden. Energiklagenævnet har bl.a. i følgende afgørelser taget stilling til, hvorvidt en anmodning om opsættende virkning skulle imødekommes.

Tilladelse til etablering af havvindmølleparken Rødsand II

Klager indbragte på egne vegne og på vegne af over 200 personer Energistyrelsens afgørelse af 6. maj 2008 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen meddelte Energistyrelsen E.ON Sverige AB tilladelse til etablering af elproduktionsanlægget Rødsand II (havvindmøllepark) med internt ledningsnet. Klager anmodede i forbindelse med klagen om, at denne blev tillagt opsættende virkning. Energiklagenævnet imødekom ikke anmodningen. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på Energiklagenævnets forventede sagsbehandlingstid og på, hvor fremskreden E.ON's etablering af havvindmølleparken ville være på tidspunktet for Energiklagenævnets forventede afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede, at såfremt Energiklagenævnet ændrede eller ophævede Energistyrelsens afgørelse, ville afgørelsen herom kunne ophæve virkningerne af Energistyrelsens afgørelse. Da E.ON på tidspunktet for Energiklagenævnets afgørelse i sagen stadig ville være i detailprojekteringsfasen, fandt Energiklagenævnet, at der ikke umiddelbart fandtes forhold, der vanskeligt lod sig genoprette. Klageadgangen ville således ikke blive gjort illusorisk ved, at klagen ikke blev tillagt opsættende virkning. (*Energiklagenævnets j.nr. 1011-2*).

HNG I/S og Midt-Nord I/S' program for intern overvågning

Energitilsynet pålagde ved afgørelse af 18. december 2007 HNG MIDT-NORD fremover at skulle FFO-godkende deres medarbejdere individuelt med udgangspunkt i medarbejdernes jobfunktioner, eller implementere tilsvarende tiltag, således at det blev sikret, at kun nødvendige FFO-godkendelser blev foretaget (forretningsmæssigt følsomme oplysninger). Klagerne anmodede om, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Energiklagenævnet imødekom anmodningen. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at Energitilsynet ikke så nogen grund til, at anmodningen ikke skulle imødekommes. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at de økonomiske følger, der var forbundet med en efterlevelse af Energitilsynets påbud, efter det af klagerne oplyste, syntes at være af et vist omfang, og at følgerne ikke lod sig genoprette, hvis Energiklagenævnet senere gav selskaberne medhold i deres klage. (*Energiklagenævnets j.nr. 31-27*).

Pålæg om at tilbageføre 18 mio. kr. til kunderne

Energitilsynet pålagde ved afgørelse af 19. december 2007 Vestegnens Kraftvarmeselskab I/S (VEKS) at tilbageføre 18 mio. kr. til kunderne. VEKS indbragte afgørelsen for Energiklagenævnet. Selskabet anmodede i

forbindelse med klagen om, at denne blev tillagt opsættende virkning. Energiklagenævnet imødekom ikke anmodningen. Energiklagenævnet lagde bl.a. vægt på, at en tilbageføring af 18. mio. kr. til kunderne, henset til selskabets størrelse og struktur, ikke ville indebære et uopretteligt indgreb overfor selskabet. Energiklagenævnet fandt endvidere ikke, at der forelå sådanne særlige grunde, der kunne føre til, at udgangspunktet om, at en klage ikke tillægges opsættende virkning, burde fraviges i det konkrete tilfælde. (*Energiklagenævnets j.nr. 21-853*).

Energitilsynets pligt til at behandle klager

Energitilsynet er nedsat i medfør af elforsyningsloven § 78. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Energiklagenævnet har i en række sager behandlet spørgsmålet om, hvorvidt Energitilsynet har pligt til at behandle en klage.

Energitilsynet ikke pligt til at behandle alle klager/henvendelser

Energitilsynet havde afvist at behandle en række klager fra kunder til forsyningsselskaber med den begrundelse, at de pågældende personer ikke var klageberettigede til Energitilsynet (manglende væsentlig og individuel interesse i sagernes genstande). Det drejede sig om klager over tilbagebetaling af overdækning i AffaldVarme Århus samt en henvendelse vedrørende den konkrete udmøntning af kravet om forbrugerindflydelse i E.ON Varme Danmark ApS. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynet som tilsynsmyndighed ikke har en pligt til at behandle alle klager/henvendelser. Dette gælder, uanset om de pågældende personer måtte have en væsentlig og individuel interesse i det forhold, der klages over. Energiklagenævnet lagde vægt på, at beskrivelsen af Energitilsynets funktion og opgaver i elforsyningslovens §§ 78 og 80 ikke pålægger Energitilsynet en pligt til at behandle klager. En tilsynsmyndighed har alene pligt til at behandle klager/henvendelser, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Energiklagenævnet fandt ikke, at klagerne/henvendelserne i de omhandlede sager rejste en sådan konkret begrundet mistanke. Energiklagenævnet stadfæstede med denne begrundelse Energitilsynets afgørelser. (*Energiklagenævnets j.nr. 1021-21 og 1021-28 – 1021-32*).

Retssager

Energiklagenævnet har siden nævnets oprettelse i 1996 afsluttet ca. 1.750 klagesager. Til trods for det store antal afsluttede sager har der kun været anlagt ganske få retssager ved domstolene mod Energiklagenævnet til prøvelse af nævnets afgørelser. I perioden frem til 2004 blev ingen af nævnets afgørelser indbragt for domstolene. I perioden fra 2004 og frem til årsskiftet 2008/2009 har der været anlagt 12 retssager mod nævnet.

I starten af 2008 havde Energiklagenævnet otte verserende retssager. I løbet af året blev Energiklagenævnet mødt med to nye søgsmål, da Energiklagenævnets afgørelser af henholdsvis 24. januar 2008 (j.nr. 21-543) og 3. marts 2008 (21-551) blev indbragt for domstolene.

Energiklagenævnets afgørelse af 24. januar 2008 (j.nr. 21-543) omhandler et kommunalt afslag på dispensation fra tilslutningspligt efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17. Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøger har fået meddelelse om kommunens afgørelse om pålæggelse af tilslutningspligt efter tilslutningsbekendtgørelsens § 20, og derved også spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger er pålagt tilslutningspligt. Energiklagenævnet stadfæstede ved afgørelsen af 24. januar 2008 kommunens afgørelse. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-4.

Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008 (j.nr. 21-551) omhandler andelsboligforeningen Fasanhaven, der ønsker at de enkelte boliger i andelsboligforeningen tilsluttes direkte til Kalundborg Kommunes Varmeforsyning. Siden boligernes opførelse i 2002 har boligforeningerne via et internt ledningsnet fordelt varmen til de enkelte boliger. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse, idet nævnet ikke fandt, at de af Kalundborg Kommunes Varmeforsyning opstillede betingelser for direkte tilslutning var urimelige, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-6.

I løbet af 2008 blev to retssager, som var anlagt mod Energiklagenævnet afsluttet ved, at sagsøgerne hævdede (frafaldt) søgsmålet mod Energiklagenævnet.

Sagsøgerne hævdede den 14. august 2008 retssagen mod Energiklagenævnet vedrørende nævnets afgørelse af 16. juni 2006 om en kommunal godkendelse af et projektforslag om etablering af et flisfyret spids- og reservelastanlæg. Energiklagenævnets afgørelse er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under j.nr. 21-462.

Den 29. september 2008 hævdede sagsøgerne retssagen mod Energiklagenævnet vedrørende nævnets afgørelser af bl.a. 11. marts 2005 (j.nr. 11-224

m.fl.) om Energitilsynets prisgodkendelse af selskabernes forsyningspligtpriser for årene 2002 og 2003. Energiklagenævnets afgørelser er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. For en fuld oversigt over sagernes journalnummer ved Energiklagenævnet henvises til nedenstående skema.

Pr. 1. januar 2009 havde Energiklagenævnet således stadig otte verserende retssager.

Status pr. 23. juni 2009 på Energiklagenævnets retssager fremgår af nedenstående skema:

AFGØRELSE INDBRAGT FOR DOMSTOLENE	SAGERNES STATUS/UDFALD VED DOMSTOLENE
<p>Energiklagenævnets afgørelser af 15. maj 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-62 • J.nr. 11-63 <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelser om, hvorvidt de i sagerne omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt den 19. marts 2007 Energiklagenævnet. Sagsøger har anket dommen til Højesteret, hvor sagen er berammet til hovedforhandling den 14. december 2009.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-2.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelser af bl.a. 25. august 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-51 m.fl. <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelser om, hvorvidt de i sagerne omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt den 19. juni 2007 Energiklagenævnet. Sagsøger har anket sagen til Højesteret. Sagen afventer berømmelse af subsidiære afhøringer ved Retten i Randers.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-1.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 16. december 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-81 <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelse om, hvorvidt de i sagen omhandlede vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt den 11. maj 2007 Energiklagenævnet. Sagsøger har anket dommen til Højesteret. Berammelsesmøde er fastsat til den 19. august 2009.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-3.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 7. december 2004:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-21. <p>Sagen vedrører Energiklagenævnets afgørelse om, hvorvidt de i sagen omhandlede</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt Energiklagenævnet for et af sagsøgers anbringender ved deldom af 6. marts 2008. Herefter skal sagen domsforhandles for resten af sagen.</p>

<p>vindmøller er eksisterende efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen.</p>	<p>Sagen er udsat på Højesterets afgørelse i sag 1013-1.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-4.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-462 (genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 8. april 2005 med j.nr. 21-276). <p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om etablering af et flisfyret varmekværk.</p>	<p>Sagen er hævet af sagsøger den 14. august 2008.</p> <p>Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-2.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 21-526 (genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 13. oktober 2005 med j.nr. 21-350). <p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om overtagelse af et kraftvarmekværk.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Vestre Landsret frifandt den 22. januar 2008 Energiklagenævnet. Sagsøger har anket sagen til Højesteret.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-3.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelser af 11. marts 2005:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-224 • J.nr. 11-231 <p>Energiklagenævnets afgørelse af 23. marts 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-235 <p>Energiklagenævnets afgørelser af 19. juni 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-238 • J.nr. 11-277 • J.nr. 11-313, og <p>Energiklagenævnets afgørelser af 29. juni 2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J.nr. 11-316 • J.nr. 11-322 • J.nr. 11-324 • J.nr. 11-323 <p>Sagen vedrører forsyningspligtpriser for årene 2002 og 2003.</p>	<p>Sagen er hævet af sagsøger den 29. september 2008.</p> <p>Energiklagenævnets afgørelse står herefter ved magt.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1013-5.</p>

<p>Energiklagenævnets afgørelse af 27. marts 2007:</p> <ul style="list-style-type: none">• J.nr. 21-464 <p>Sagen vedrører en kommunal godkendelse af et projektforslag om etablering af en flisfyret varmecentral.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Sagen er anlagt ved Retten i Glostrup ved stævning af 25. september 2007. Sagsøgers anmodning om, at sagen henvises til behandling ved Østre Landsret er imødekommet, og sagsøger har indgivet proceskrift i november 2008. Energiklagenævnet har indgivet svarskrift A den 19. juni 2009. Sagen er berammet til hovedforhandling den 28. og 29. september 2009.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-1.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 24. januar 2008:</p> <ul style="list-style-type: none">• J.nr. 21-543. <p>Sagen vedrører et kommunalt afslag på dispensation fra tilslutningspligt til Hundested Varmeværk.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Sagen er anlagt ved Retten i Hillerød ved stævning af 21. juli 2008. Sagen er berammet til hovedforhandling den 29. juni 2009.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j.nr. 1023-4.</p>
<p>Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008:</p> <ul style="list-style-type: none">• J.nr. 21-551 <p>Sagen vedrører, hvorvidt de af Kalundborg Kommunes Varmeforsyning opstillede betingelser for direkte tilslutning af de enkelte boliger i Fasanhaven I, II og III er urimelige jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.</p>	<p>Sagen verserer ved domstolene.</p> <p>Sagen er anlagt ved Retten i Holbæk ved stævning af 5. september 2008, og Energiklagenævnet har indgivet svarskrift den 12. december 2008. Hovedforhandlingen er berammet til den 21. og 22. december 2009.</p> <p>Retssagen er i Energiklagenævnet journaliseret under j. nr. 1023-6.</p>

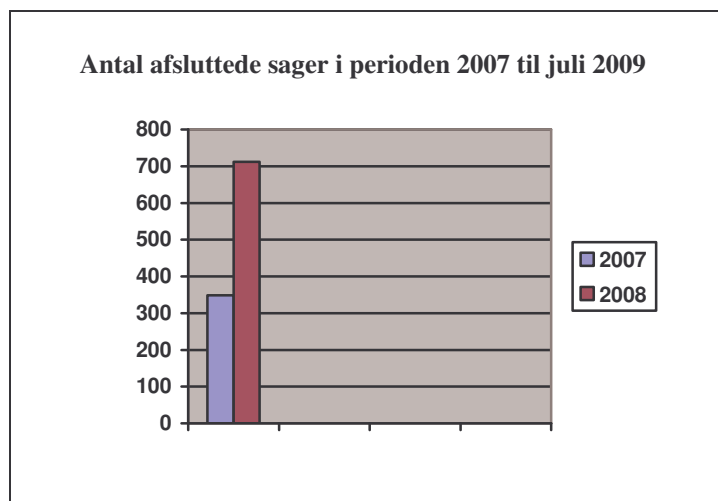
Skemaet findes endvidere i en mindre detaljeret form på Energiklagenævnets hjemmeside (www.ekn.dk), hvor det løbende opdateres.

Sagsbehandlingstider

Antallet af sager indbragt for Energiklagenævnet varierer fra år til år. Energiklagenævnet har ingen indflydelse på, hvor mange sager nævnet modtager. Typisk modtager nævnet ca. 300 nye sager om året. Energiklagenævnet har dog i 2008 modtaget et usædvanlig højt antal nye sager. I 2008 modtog Energiklagenævnet således i alt 725 nye sager.

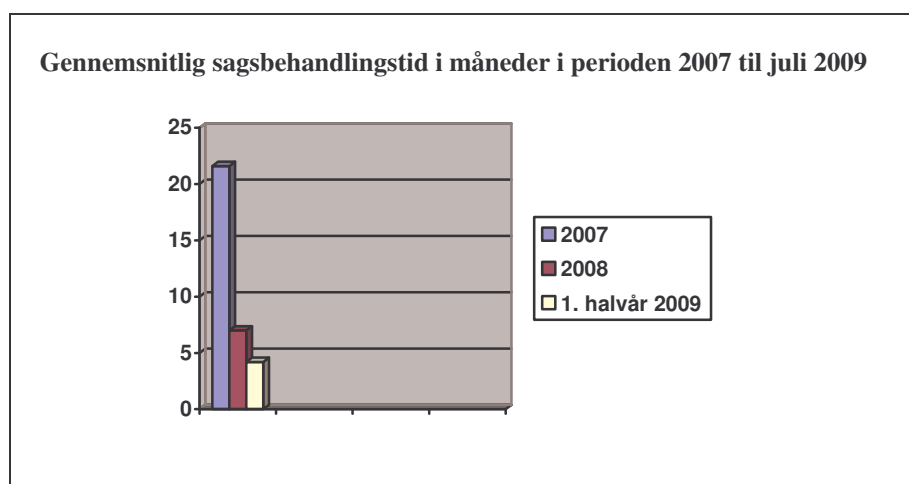
Normalt er nævnets klagesager kendetegnet af stor kompleksitet og med involvering af store økonomiske værdier samt med principielle juridiske problemstillinger inden for energiområdet. Parterne er typisk repræsenterede ved advokat. I 2008 behandlede Energiklagenævnet et stort antal af sådanne tungere sager. Energiklagenævnet har i 2008 herudover modtaget og behandlet et usædvanlig stort antal sager med en anden karakter. Det drejer sig om en flerhed af ensartede sager med samme juridiske problemstillinger, således at sagerne har grupperet sig i såkaldte sagskomplekser. Sagerne adskiller sig endvidere fra de typiske sager ved, at klagerne er enkeltpersoner, som ikke er repræsenterede ved advokat. Disse sagstyper er overvejende afgjort af nævnsformanden på nævnets vegne (formandsbemyndigelse) med deraf relativt lavere sagsbehandlingstider til følge. Håndteringen af et sådant større antal enkeltsager er dog forbundet med et ikke uvæsentligt ressource-træk på nævnsekretariatet. En del af sagerne er afgjorte ved, at klagerne er afvist på grund af manglende klageberettigelse eller overskridelse af fristen for klage. Det drejer sig f.eks. om et sagskompleks med et større antal klager fra lokale borgere over Energistyrelsens tilladelse til etablering af en havvindmøllepark syd for Lolland (Rødsand II).

Energiklagenævnet har formået at afslutte en ganske overvejende del af de mange nye indkomne sager i 2008. Der har fra 2007 til 2008 således været en stigning i det antal sager, som Energiklagenævnet har afsluttet. I 2007 blev der afsluttet 349 sager, mens der i 2008 blev afsluttet 712 sager. Stigningen i antal afsluttede sager er illustreret nedenfor i figur 1.

Figur 1

Energiklagenævnet har i de seneste år arbejdet på at nedbringe en ”sagspukkel”, som havde oparbejdet sig i nævnet omkring 2005. Ved udgangen af 1. kvartal 2008 var denne ”sagspukkel” afviklet, og sagsbehandlingstiderne har herefter stabiliseret sig på et tilfredsstillende niveau. Fra 2006 til 2007 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en sag således faldet fra 29,1 måneder i 2006 til 21,6 måneder i 2007. Fra 2007 til 2008 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en sag faldet yderligere fra 21,6 måneder i 2007 til 7,0 måneder i 2008. Indtil videre tyder alt på, at de fornuftige sagsbehandlingstider fortsætter i 2009. For 1. halvår af 2009 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid således 4,3 måneder. Udviklingen i nedbringelse af sagsbehandlingstider er illustreret nedenfor i figur 2.

Figur 2

Energiklagenævnet indgik i 2008 en resultatkontrakt med Klima- Energiministeriets departement. Resultatkontrakten trådte i kraft 1. april 2008 og angår perioden frem til 2011. Resultatkontrakten indeholder bl.a. 6 resultatkrav, der angår sagsbehandlingstider. Energiklagenævnet har opfyldt alle disse 6 resultatkrav overbevisende. Opfyldelse af de 6 resultatkrav vedrør-

rende sagsbehandlingstid i perioden 1. april 2008 til udgangen af 2008 fremgår af nedenstående skema:

RESULTATMÅL A (REDUKTION AF SAGSBEHANDLINGSTIDERNE) UDMØNTET I 6 RESULTATKRAV	PERIODENS RESULTAT	OPFYLDELSE/IKKE- OPFYLDELSE
<p>Resultatkrav 1 Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle typer klagesager må være højest 12 måneder.</p>	<p>Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle typer klagesager, der blev afsluttet i perioden 2. til og med 4. kvartal 2008, var 3,2 måneder.</p> <p>Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid målt over hele 2008 var 7,0 måneder.</p>	<p>Opfyldt</p>
<p>Resultatkrav 2 Højest 10 pct. af de verserende sager ultimo 2008 må have en sagsbehandlingstid på mere end 1 år.</p>	<p>Ved udgangen af 2008 verserede 105 klagesager, der fordelte sig således:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 88 pct. af sagerne var under 3 måneder • 12 pct. af sagerne var under 6 måneder. 	<p>Opfyldt</p>
<p>Resultatkrav 3 Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for klagesager efter lov om energibesparelser i bygninger må være højest 6 måneder.</p>	<p>Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for denne type klagesager var 3,3 måneder.</p>	<p>Opfyldt</p>
<p>Resultatkrav 4 Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for klagesager, hvor nævnsformanden træffer realitetsafgørelse på nævnets vegne, må være højest 6 måneder.</p>	<p>Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for denne type klagesager var 4,6 måneder.</p>	<p>Opfyldt</p>
<p>Resultatkrav 5 Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for klagesager, hvor nævnsformanden træffer afgørelse efter nævnets forretningsorden om klagens afvisning, må være højest 3 måneder.</p>	<p>Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for denne type klagesager var 1,4 måneder.</p>	<p>Opfyldt</p>

Resultatkrav 6 Afgørelse af en klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning skal træffes inden 2 måneder.	Der er truffet 4 af denne særlige type delafgørelser. 3 af afgørelserne blev truffet efter 1,2 måneder, og 1 af afgørelserne efter 1,3 måneder.	Opfyldt
--	---	---------

For en nærmere afrapportering af Energiklagenævnets opfyldelse af resultatkontrakten i perioden 1. april 2008 til udgangen af 2008 henvises til Årsrapporten 2008, som findes på Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Udover egentlige klagesager modtager Energiklagenævnet tillige en række henvendelser, der ikke har karakter af klager. Energiklagenævnet behandler disse hurtigst muligt – ofte ved at henvise eller videresende henvendelserne til rette myndighed. Energiklagenævnet modtager endvidere forskellige anmodninger om aktindsigt. Antallet af anmodninger om aktindsigt i Energiklagenævnets sager er stigende.

Energiklagenævnets hjemmeside

Energiklagenævnet offentliggør som udgangspunkt alle nævnets afgørelser, der afslutter en klagesag, i en afgørelsesdatabase på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Dog kan visse afgørelser i perioden forud for 2006 være udeladt. Endvidere offentliggøres som udgangspunkt de øvrige nævnetsafgørelser, der skønnes at have retsinformationsmæssig værdi, f.eks. visse afgørelser om, hvorvidt en klage skal tillægges opsættende virkning og afgørelser om aktindsigt.

Afgørelser, der er truffet af nævnsformanden på vegne af nævnet (formandsbemyndigelse), er i perioden forud for 2007 som udgangspunkt ikke offentliggjorte.

Afgørelsesdatabase på Energiklagenævnets hjemmeside fungerer således som et retsinformationssystem og har til formål at formidle nævnets praksis. Endvidere fremgår en løbende opdateret oversigt over nævnets retssager. Energiklagenævnets sekretariat anvender tillige i et vist omfang selv afgørelsesdatabase til praksissøgning. Afgørelsesdatabase besøges relativt hyppigt. Afgørelsesdatabase havde således 50.589 besøgende (antal "hits") i 2008.

Energiklagenævnets sekretariat udsender ca. hver anden måned et nyhedsbrev, hvor nævnets seneste afgørelser er omtalte, og hvori der er henvisninger til afgørelserne på nævnets hjemmeside. Tilmelding til Energiklagenævnets nyhedsbrev kan ske på hjemmesiden: www.ekn.dk.

Energiforbrug og energibesparelser

Som en uafhængig myndighed på Klima- og Energiministerens ministerområde bestræber Energiklagenævnet sig på at gennemføre besparelserne i energiforbruget i lighed med ministeriets øvrige institutioner. Energiklagenævnet har i den forbindelse især fokus på nævnets elforbrug, varmeforbrug og transport.

Energiklagenævnet har i 2008 for første gang aflagt et klimaregnskab. Klimaregnskabets hovedformål er at danne et overblik over de af Energiklagenævnets aktiviteter, der giver anledning til CO₂-udledninger, samt at opføre, hvor stor en udledning af CO₂ disse aktiviteterne bidrager med. Klimaregnskabet medvirker således til at identificere, hvilke tiltag Energiklagenævnet kan iværksætte med henblik på at gennemføre energibesparelser og en reduktion af nævnets CO₂-udledning. Energiklagenævnet vil fremover udarbejde et årligt klimaregnskab. Indholdet af klimaregnskabet forventes at blive udvidet over de kommende år.

Energiklagenævnets klimaregnskab for år 2008 er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

I 2009 forventer Energiklagenævnet at indgå en såkaldt kurveknækkeraftale med Elsparefonden om reduktion af elforbruget. Når aftalen er indgået, vil den blive offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Energiansvarlig person (EP-ansvarlig) i Energiklagenævnet er fuldmægtig Signe Sara Hildebrandt.

Forventninger til 2009

Energiklagenævnets målsætning er at være den førende juridiske og faglige kompetence inden for nævnets sagsområde. Nævnet forventer i 2009 og de kommende år at konsolidere de gode sagsbehandlingstider, som nævnet har opnået i 2008. Nævnet vil således arbejde for at fastholde og udvikle god og hurtig sagsbehandling på højeste faglige niveau.

På baggrund af de gode resultater, som Energiklagenævnet har opnået i relation til sagsbehandlingstiderne i 2008, er der i april 2009 blevet foretaget visse justeringer i Energiklagenævnets resultatkontrakt med Klima- og Energiministeriets departement. Justeringerne angår navnlig en skærpelse af resultatkravene for sagsbehandlingstiderne. Resultatkontrakten er gældende fra den 1. januar 2009 – 2012..

For år 2009 opstiller Energiklagenævnet følgende mål og resultatkrav for sagsbehandlingstiderne:

- Klagesager må ved udgangen af 2009 have en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på højst otte måneder.
- Ved udgangen af 2009 må højst 5 % af de verserende (uafsluttede) klagesager have en sagsbehandlingstid på mere end otte måneder.
- Klagesager vedrørende lov om fremme af energibesparelser i bygninger (f.eks. energikonsulentsager) må ved udgangen af 2009 have en sagsbehandlingstid på højst seks måneder.
- Klagesager, hvor nævnsformanden i henhold til generel bemyndigelse fra nævnet træffer realitetsafgørelse på nævnets vegne (f.eks. i sager om tilslutningspligt), må ved udgangen af 2009 have en sagsbehandlingstid på højst seks måneder.
- Klagesager, hvor nævnsformanden i henhold til nævnets forretningsorden træffer afgørelse om sagens afvisning (f.eks. i sager hvor klagefristen er overskredet og ved manglende klageberettigelse), må ved udgangen af 2009 have en sagsbehandlingstid på højst tre måneder.
- Afgørelse vedrørende en klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning skal træffes højst to måneder fra klagens modtagelse/modtagelse af anmodning.

Som led i at vurdere kvaliteten af Energiklagenævnets afgørelser er der endvidere i resultatkontrakten opstillet en målsætning om, at nævnets afgørelser ikke ændres af domstolene i verserende eller kommende retssager. Dette resultatkrav måles over en 4-årig periode.

Det er yderligere et mål, at Energiklagenævnet mindst én gang om året afholder møder med henholdsvis Energistyrelsen og Energitilsynet med henblik på bl.a. at drøfte indvundne erfaringer, herunder eventuelle uhensigtsmæssigheder i lovgivningen.

Energiklagenævnet har endvidere i den reviderede resultatkontrakt for 2009-2012 aftalt nye koncernfælles mål for energibesparelser og udarbejdelse af klimaregnskab. Dette er sket på linje med de øvrige institutioner på Klima- og Energiministeriets område. Resultatkontrakten kan læses i sin helhed på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

For så vidt angår sagstilgangen forventer Energiklagenævnet en mere moderat tilgang af nye klagesager, end tilfældet var i 2008, hvor antallet af indkomne sager må betegnes som usædvanlig højt. En stor del af de nye sager, som Energiklagenævnet modtog i 2008, havde en karakter, der muliggjorde relativt lavere sagsbehandlingstider, end tilfældet normalt er for nævnets typiske klagesager. Det kan derfor ikke umiddelbart forventes, at sagsbehandlingstiderne vil lægge sig på helt samme lave niveau som i 2008.

---oOo---